

PAG. 3

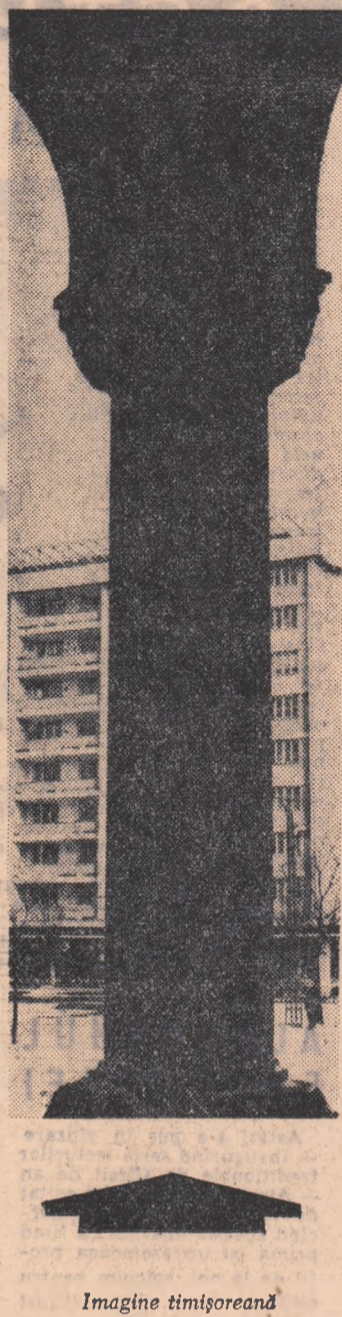
Documentele Plenarei C. C. al P. C. R. - in dezbatere

MĂSURI DE LUMINOASĂ PERSPECTIVĂ PENTRU VIITORUL ȚĂRII

PAG. 4

AUTOPORTRET

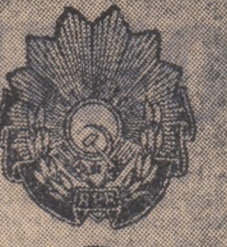
Amintim cititorilor elevi: Concursul inaugurat de „Preludiu”, va fi dotat cu ȘASE PREMII. Trei premii se vor acorda pentru valoarea expresiei comunicării iar trei vor remarcă cele mai interesante puncte de vedere asupra autopoartretelor publicate.

Imagine timișoreană

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

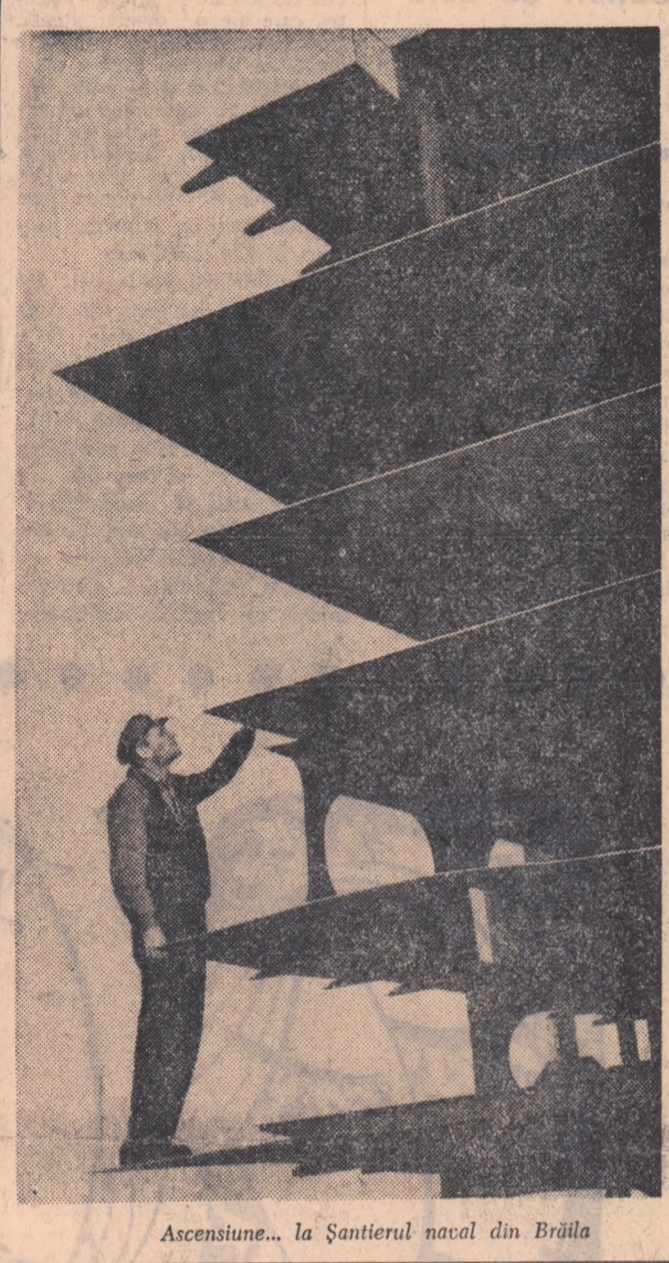
ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5762

6 PAGINI - 25 BANI

JOI 30 NOIEMBRIE 1967

PLANUL ANUAL INDEPLINIT

Intreprinderea de construcții căi ferate Brașov a îndeplinit planul anual cu aproape 40 de zile înainte de termenul prevăzut. În acest an, constructorii brașoveni au dat în exploatare noule stații C.F.R. din Brașov, Cristești-Mureș și Schitu-Golești, Palatul poștelor și telefoanelor din orașul Sighișoara, oficiile poștale din Avrig, Tîlmaciu și Clujeni, precum și numeroase poduri și tuneluri pe magistralele de oțel și beton ale țării. (Agerpres)

Ascensiune... la Șantierul naval din Brăila

ANCHETA NOASTRĂ

Creația științifică și tinăra generație de cercetători

generație de cercetători

Răspunderea profesorului...

Prof. univ. dr. I. Mesrobeanu
directorul Institutului „Dr. Ion Cantacuzino”

Marele savant român de prestigiu internațional, întemeietorul Institutului care poartă numele, profesorul Ion Cantacuzino spunea că „pașiunea dominantă a vieții sale a fost cercetarea problemelor științifice legate de problema vieții, iar cea mai mare bucurie a sa a fost de a împărtăși tinerilor știința pe care o dobândise și de a deștepta în mintea lor dorința de a ști mai departe și de a-și adăuga cunoștințele”. Și, într-adevăr, întreaga sa activitate științifică — atât pe tărîmul științei, cit și pe cel al creșterii tinerii generații de cercetători — demonstrează cu prisosință această afirmație.

se călăuzea înaintașul nostru în opera de „detectare” a aptitudinilor științifice ale celor chemați să creeze. Selecționarea viitorilor cercetători se baza pe o adâncă cunoaștere a personalității lor, care începea foarte frecvent încă din perioada studenției. Încă din primii ani ai facultății, cei mai valoroși studenți erau antrenați la cursuri speciale cu prezență facultativă — participau, pe măsura pregătirii lor, la munca de laborator, la cercurile de referate — ca și la alte activități — astfel încât la sfîrșitul studiilor profesorul putea decide în deplină cunoștință de cauză asupra celor ce urmau să fie opriți în cadrul institutului. În alte împrejurări, selecționarea cercetătorilor era condiționată de efectuarea unui „stagiu” prealabil benevol.

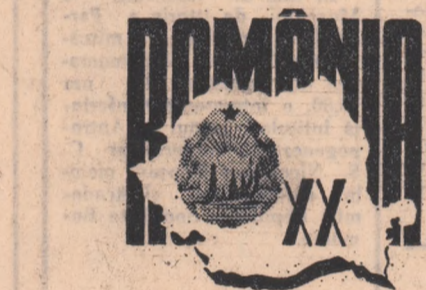
Metodele datorită cărora eminentul dascăl și om de știință a reușit să înfrumusețeze în jurul său un nucleu de cercetători extrem de valoroși, să creeze o școală astăzi în plină dezvoltare, un climat deosebit de prielnic pentru activitatea de creație — sint complexe. Rezultatele strălucite pe care le-a obținut recomandă cu prisosință aceste metode și în zilele noastre. Dacă ar fi să subliniem numai un aspect important al activității sale de organizator științific, ar fi deosebit de actual să ne oprim asupra felului în care el înțelegea să se ocupe de problema recrutării tinerilor cercetători.

Înșăși descrierea acestei metodologii este foarte dificilă și ei ar merita să-i fie consacrate studii a căror actualitate nu ar putea fi supraapreciată. Mă voi mărgini, de aceea, să amintesc câteva principii de bază după care

— în toate cazurile însă — și acest fapt trebuie reținut ca avînd o importanță hotărîtoare — profesorul era acela care decida asupra calităților celor care doreau să-și consacre eforturile activității științifice. Și, într-adevăr, cine altul decît conducătorul unui colectiv de cercetare poate fi mai competent în alegerea cadrelor alturi de care urmează să lucreze, care altul poate fi mai interesat în selecționarea celor de care depinde — la urma urmelor — înșăși soarta cercetării pe care o îndrumă?

Subliniez aceasta deoarece — în momentul de față — conducătorul unității de cer-

(Continuare în pag. a V-a)

TRAIECTORIA SATULUI ROMÂNESC CONTEMPORAN

Există în lunca Siretului un sat asupra cărui în fiecare primăvară se abătea pustirea puhoaielor. Apele revărsate acopereau fîntînile, beciurile, năvăleau vîind sinistru în case. Vreme de trei, patru săptămîni bărbații își urcau copiii și femeile, ciinii și păsările în podurile caselor și așteptau minuirea prăpădului. Cînd coborau din poduri, primul lor drum era către primărie. Cereau în jalbele scrisor de un învîțător, (care nu se știe din ce pricină nu-și luase încă lumea în cap), să se facă curățenie în sat. Cînd coborau din poduri, primul lor drum era către primărie. Cereau în jalbele scrisor de un învîțător, (care nu se știe din ce pricină nu-și luase încă lumea în cap), să se facă curățenie în sat. Cînd coborau din poduri, primul lor drum era către primărie. Cereau în jalbele scrisor de un învîțător, (care nu se știe din ce pricină nu-și luase încă lumea în cap), să se facă curățenie în sat.

Ilie Tănăsache
fi mers mai departe, că tot nu mai aveau ce pierde. Dar, nici unul dintre ei nu călătorise decît pînă la Galați și asta mai ales cînd plecau în armată. Și pentru că zilele a-lergau ca vîntul și se apropia toamna cu ploile lungi, se apucau de înlocuit lutul mincinos de ape, scoteau milul rău mirositor și aduceau cu sacul, de pe un grind, pămînt uscat. Venea apoi primăvara. Șuvoaiele izbeau din nou, în plin, iar oamenii urmau iarăși drumul jalbelor și se întorceau acasă și mai încovoiați, și mai bătrîni. Părea că destinația lor și al locurilor acestea fusese definitiv stabilită la treapta asta pe care drama inundației se repeta adînc, severă și absolut fără nici o abatere. Evenimentele zguduitoare păreau reduse la a-

fiare primăvară — anotimpul acesta era cel mai urît și blestemat atunci! — Întîmplările despre puhoai revărsate intrînd în umor, ca o eliberare de efectele unor legi ale firii ce și-au pierdut pentru totdeauna puterea de a mai înfricoșa. Psihologie vorbind, între primăverile blestamate și primăverile de azi se află o întreagă epocă. O epocă de speranțe, de îndrăzneală dublate de o faptică generoasă, pusă în slujba omului. În urmă cu un sfert de veac, pe coastele reperi ale Iudeștilor — așezare din fostul județ Putna, se ara încă cu plugul de lemn. „Obiectul” se află la un muzeu din Focșani, alături de bitele frumos încrustate ale oierilor, alături de ingenuosul lacăt de lemn, făcînd dintr-un butuc de către

(Continuare în pag. a V-a)

SCRISORI NATALE MARELE ORB

A. I. Zăinescu

Iată-l, cumplit de bătrîn și cucernic, ca un arbor adus nordic din spate, venic proptit în bastonul cu cap de șarpe negru încrustat cu solzi și frunze către mijloc, anul acesta cum tînic măsoară la vale pămîntul, vine parcă din Odiseea și parcă trece pe lume — amintindu-și-o, sigur de ea și departe, tot așa cum va fi răstăcit odinioară la Troia, marele orb, cîntărețul — fiindcă nu mai vedea. Rate înecut cu bastonul la ușile-n piatră ale pămîntului și ascultă, uitat, glasuri numai de el cunoscute. Și-a pe-depsit toată viața cu o iubire crîncenă, dîșmăniindu-se ca pe o altă ființă, fără odihnă și trist. În tînerete, beat, a încercat pușca cu sare grînoasă și, bănuindu-și de înșelăciunea nevastă, a tras surd în ea, legînd-o dintr-asta la pat,

cu o boală a singelui care s-a întezit reumatică fără scîpare. Era toamna la vie, într-o poiană cu nuci și jugăștri, otavă în preajmă, părelnică. Acolo ea păstăea doli-dora oile, grase după întărcat. Torcea caier de lînă subțire, printre copaci și își striga, tî-nără, oile: „comutele-comute, prepelele mamei”. Și a venit el, orb de bănuială. Au singurat de tipăt dealurile, frunza pe butuci ca miera, și a înserat, pe culmi, sălbatec. I-a ingenușchiat besmetic la picioare și i-a plins pe rană. A urcat-o-nec pe pușcă, i-a înconjurat pe după mijloc brațele și a adus-o așa pînă acasă unde a așezat-o singur-ntr-o cameră, pe pat. Nu s-a mai sculat din așternuturi, topindu-se acolo vîndînd cu ochii vreme de mai bine de (Continuare în pag. a V-a)

Toamnă bucureșteană

Foto: C. CONSTANTIN

Anchetă socială de MIHAI STOIAN

DE CE EȘTI SINGURĂ DUMINICĂ?

Intrebarea — pe care-am pus-o cititorilor tineri — ar putea să pară tendențioasă. „Cum adică? Singură nu pot să ies în oraș?” Lăsînd de-o parte orice pudoare, trebuie să recunoaștem deschis că — de la o anumită vîrstă în sus — e absolut normal ca o fată să meargă duminică la dans, la cinematograful sau concert, la plimbare, la cofetărie, însoțită de un băiat. De ce preferă, totuși, destul de multe tineri, să fie singure duminică? Iată ce ne-am propus să aflăm în cadrul anchetei noastre prezente.

după-amiază prin oraș. Pe stradă, pretutindeni, într-o reciprocă atitudine civilizată, trec plăcute perechi de duminică. Ai impresia, la început, că întreg universul și-a dat randes-vous în acest ultim segment al săptămînii. Dacă privești însă cu atenție, îți dai seama că sînt și destule excepții. De ce?

Săltați în virful picioarelor!
La Casa de cultură a raionului 16 Februarie, dansul Sus, la balcon, cu bărbia sprînjită în balustradă, cu ochi melancolici, Lenuta B., urmărește dansul. Este, vizibil, singură.

— Nu vă supărați că vă întrebăm așa, dintr-o dată, dar de ce sînteți singură duminică?
— Logodnicul meu e plecat.
— Unde?

— Își face stagiul militar. Peste două luni vine acasă. De fapt „acasă” înseamnă la Ploiești, de unde este el originar. L-am așteptat, cită a fost în armată, n-am mai făcut nici o altă prietenie. Ne iubim și cred c-o să ne și căsătorim. Acum ne scriem doar, foarte des.

— Dar la dans n-ați putut renunța.
— De ce să renunț? Sînt tînră, mă cunosc destul de bine, știu cit pot fi de serioasă, așa că nu văd de ce să nu fi venit aici, mai ales că-i vorba de o Casă de cultură, nu?

— Sigur, vă! Intrebarea noastră nu urmărește decît să descopere de ce, așteptîndu-vă logodnicul, nu îndrăz-

niți să veniți la dans însoțită de un alt băiat, să zicem de un simplu prieten; căci e destul de firesc ca orice fată să nu-și limiteze prieteniele doar la fete, tot așa cum firesc este ca și băieții să aibă, în sfera prietenilor lor, și fete.

(Continuare în pag. a V-a)

MĂSURI DE LUMINOASĂ

PERSPECTIVĂ

PENTRU VIITORUL ȚĂRII

„Întregul sistem de organizare, conducere și planificare este utilizat de partid pentru repartizarea rațională a resurselor materiale și de muncă, a veniturii naționale, pentru optimizarea corelației dintre acumularea și consumul — problemă cardinală a reproducției lărgite, condițiile esențiale a armonizării felurilor imediate și de perspectivă ale societății”.

(Din Proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale corespunzător condițiilor noi etape de dezvoltare socialistă a României).

PROPUNERI

Ion Chiriță

șeful serviciului aprovizionare și desfacere, Uzina „23 August”-București

„Este bine cunoscut faptul că aprovizionarea tehnică-materieală a întreprinderilor joacă un rol deosebit în asigurarea unei ritmicități corespunzătoare a producției în fiecare atelier și secție, în fiecare întreprindere industrială. În vederea creșterii eficienței muncii în acest sector de activitate pentru asigurarea unei maxime operaționalități în livrarea materialelor și materialelor, în cantitatea și sortimentele stabilite și impuse de planul de producție, propun:

• Aprovizionarea cu materialele neavonabile din fond centralizat sau descentralizat, să se facă prin baze de desfacere constituite pe ramură. În acest fel, pentru producător, s-ar putea realiza loturi optime de execuție.

• Formarea unor stocuri-tampone de materiale, în afara normativelor, pentru produsele de serie cu pondere mare în producția uzuală, care să asigure fabricația cel puțin pentru un semestru, iar pentru materialele importate — un an. În cazul nostru este vorba de echipamente de trîns pentru vagoane, locomotive Diesel electrice și Diesel hidraulice, materii și materiale necesare întreținerii parcului de vagoane pe întreaga economie etc”.

Ing. VASILE SERBAN, Fabrica de ciment Medgidia
„Cum în tunel de țară gândește din țară își redă considerabil lucrările de turnare a betonului, propun a se crea spații de depozitare a cimentului — depozite regionale — care să preia o însemnată cantitate fabricată în perioada amînătită. Aceasta va duce la implicarea și livrarea ritmică a materiei finite”.

PETRE BULAMACI, contabil șef, Fabrica de ciment Medgidia
„Pentru contractele ce nu se realizează din cauza beneficiarului care nu și-a ridicat contractele pe timp util și penalizările ce trebuie să se aplice, să fie obligat să suporte pagubele aduse furnizorului”.

CENTRALISMUL DEMOCRATIC-

PRINCIPII ORGANIZATORIC FUNDAMENTAL AL STATULUI NOSTRU SOCIALIST

Conf. dr. Ion Filipescu
prodecan al Facultății de științe juridice
București

Centralismul în organizarea economică și administrativă se impune datorită caracterului conștient al construirii socialismului, ceea ce presupune concentrarea eforturilor umane și materiale pentru realizarea intereselor fundamentale ale oamenilor muncii. Pe de altă parte, proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție dă economiei un caracter unitar. Producția socialistă care se diversifică și devine tot mai complexă presupune o anumită proporționalitate și o îmbinare organică a ramurilor sale. Acestea se realizează pe baza conducerii planificate, deoarece planul asigură unitatea economiei naționale. Pe bună dreptate se arată în proiectul de Directive, că promovarea intereselor generale ale poporului, asigurarea dezvoltării echilibrate a economiei impun ca deciziile hotărâtoare ale politicii economice să fie luate de forurile supreme ale partidului și statului ca exponente ale întregii națiuni.

Centralismul este creația conștientă a maselor. De aceea centralismul se îmbină organic cu democra-

tismul, care asigură participarea largă și creatoare a oamenilor muncii la realizarea sarcinilor ce le revin. Proiectul de Directive cuprinde prevederi care sînt de natură să înlăture fenomenele de centralism excesiv și să asigure o cît mai largă inițiativă și participare a celor ce muncesc la construirea socialismului.

Astfel, în ce privește industria, în scopul apropiării conducerii de producție, vor exista trei verigi: ministerul, centrala industrială, întreprinderea. Noua formă organizatorică este expresia unei judicioase îmbinări între cele două laturi ale principiului centralismului democratic. Să exemplificăm cele arătate. Ministerul economic va exercita conducerea unitară în ramura respectivă, asigurînd proporțiile și ritmurile de dezvoltare ale subramurilor coordonate. Centrala — care va reuni mai multe întreprinderi conexe — va asigura cooperarea între unitățile componente, preluînd o parte din activitățile atribuite ale ministerului. Întreprinderea, care își va desfășura activitatea în cadrul centralei, va avea

competențele organelor locale ale puterii de stat, îmbunătățirii activității acestora.

Perfecționarea conducerii planificate a economiei și îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale sînt strîns legate și de aplicarea principiului conducerii și muncii colective. Astfel, consiliile (colegiile) ministerelor vor deveni organe deliberative care vor lua hotărîri cu majoritate simplă de voturi din totalul membrilor. Aceste organe vor fi compuse din personal cu muncă de răspundere din minister, cercetători, specialiști de înaltă calificare și reprezentanți ai Uniunii Generale a Sindicatelor, Centrala industrială va fi condusă de un consiliu de administrație și un birou executiv. Consiliul de administrație va fi compus din personal cu muncă de răspundere din cadrul centralei, directorii întreprinderilor care o compun și persoane din afara acesteia. Întreprinderea va fi condusă de un comitet de direcție, organ deliberativ, și de director. O deosebită importanță în bunul mers al întreprinderii vor avea adunările generale ale salariaților sau ale reprezentanților acestora, care se vor ține semestrial.

Unitățile administrativ-teritoriale vor fi conduse de organe locale ale puterii de stat. Astfel, în fruntea județului se va afla un consiliu județean, care va avea un organ executiv, condus de un președinte. Orașul va fi condus de un Consiliu orașenesc al cărui președinte va fi totodată și primarul orașului. Comuna va fi condusă de Consiliul comunal, al cărui președinte va fi, în același timp, și primarul comunei.

Ne exprimăm convingerea că măsurile preconizate de partid vor asigura ridicarea pe o treaptă nouă a României socialiste.

PROPUNERI

ANGHEL MEREANU, inginer-mecanic la Întreprinderea de industrializare a lînii — Constanța

„Pentru asigurarea unei corelări mai bune a veniturii salariaților și pensiunilor cu chiriile ce trebuie să o plătească propun să se studieze stabilirea cîtorva grupe precise pentru salariul de peste 1000 lei și anume: 1500, 2000, 2500 lei și peste această ultimă sumă”.

EMILIAN ISTRĂTESCU, contabil șef, Uzina „23 August”-București

„În actuala structură organizatorică a întreprinderilor industriale, controlul financiar intern, conform HCM nr. 1984/1959, se subordonează contabilului șef doar ca metodologie. În aceste condiții nu poate fi vorba de o apreciere obiectivă a situațiilor anormale care se ivesc în cadrul întreprinderii, se ajunge la o suprapunere repetată a controlurilor efectuate de diferite organe superioare (ministerul tutelar, Ministerul Finanelor, procuratură etc).

De aceea, propun ca C.F.I. DIN SECȚIA DE UNITATE ECONOMICĂ SĂ APARTINĂ DIRECT DE MINISTERUL FINANTELOR, SĂ DEPENDĂ DE ACESTA, ÎN LUNA DE DIRECTORUL GENERAL, ASA CUM SE ÎNȚÂMPLĂ ÎN PREZENT. Aceasta ar permite o informare operativă, directă și unică a forului tutelar (care ar urma să fie Ministerul Finanelor), prin eliminarea verigilor intermediare (oficiul de control financiar din M.F., direcția generală tutelară etc), precum și creșterea responsabilității conducătorului unic în manevrarea mijloacelor materiale și bănești ale întreprinderii.

De asemenea, propun ca, în viitor, controlul preventiv al diferitelor documente (fișe tehnologice, fișe de lucru singular, norme de consum, facturi etc) să se facă direct de șeful compartimentului de resort, respectiv, tehnologii șef, metalurgul șef, șeful serviciului desfacere ș.a.m.d. Aceasta ar conduce la sporirea coerenței și a calitatii acestor documente, realizarea unor norme tehnico-economice bine fundamentate științific, precum și la reducerea substanțială a cheltuielilor materiale ale întreprinderii”.

ÎMBINAREA INTERESELOR PERSONALE CU CELE GENERALE ALE STATULUI

N. Grădinaru

director la Uzina de superfosfat și acid sulfuric Năvodari

Din analiza sistemului actual de salarizare — pe lângă efectele lui pozitive oglindite în creșterea producției și productivității muncii — au rezultat și neajunsurile care au apărut în urma salarizării în funcție de performanțe, existența unui număr mare de rețele tarifare, acordarea premiilor în cadrul acestui sistem ducînd de cele mai multe ori la niveluri de câștiguri. S-a ajuns astfel ca prima de producție să constituie o completare a câștigului, fiind acordată pe baza unor realizări globale ale întreprinderii sau secției respective, ea variînd foarte puțin de la salariul la salariul.

În multe cazuri împărțirea concretă a primelor pe salariați se făcea pe baza calificativelor obținute de către aceștia în cursul lunii, ceea ce făcea ca un salariat cotat cu „foarte bine” să beneficieze de un procent de premie de pînă la 20 la sută la salariul tarifar iar un salariat cotat cu „bine” să beneficieze de un procent de 15 la sută. Practic, diferența era foarte mică, circa 50 lei.

S-a ajuns cu timpul să apară concepția că salariul tarifar reprezintă un drept care trebuie acordat oricui, iar realizarea sarcinilor de serviciu să fie stimulată prin premii.

În aceste condiții premiera și-a pierdut rolul stimulator, diferențiat, în funcție de contribuția fiecărui salariat la realizările obținute de întreprindere respectivă și, împreună cu întregul sistem de salarizare, nu a asigurat în măsură completă îmbinarea intereselor personale ale fiecărui om al muncii cu interesele generale ale întregii societăți, nu a stimulat în suficientă măsură valorificarea deplină a capacității și talentului fiecărui lucrător.

În cadrul întreprinderii noastre unde se experimentează unele măsuri în vederea creșterii eficienței economice, introducerea sistemului de premie excepțională a muncitorilor și personalului tehnic-administrativ — ca urmare a reducerii peste plan a cheltuielilor maxime la 1000 lei producția marfă vîndută și încasată — a constituit un pas înainte față de actualul sistem de premie. Acordarea primelor respective numai celor care realizează deosebite, față de premiera obișnuită lunară sau trimestrială, a creat un nou suflu în dirijarea eforturilor lucrătorilor în rezultatele întreprinderii, a îmbunătățit latura calitativă a activității acestora. Astfel, în decurs de 4 luni de experimentare a noilor măsuri, au fost premiați excepțional un număr de 280 salariați dintre care 230 salariați din cadrul secțiilor productive și auxiliare cu prime variînd între 300—900 lei.

Rezultatele obținute pe aceste 4 luni — un spor de producție globală și marfă de 4924 mii lei, economii la preț de cost de peste 9500 mii lei, creșterea productivității muncii cu 11,8 la sută, — oglindesc de la sine valabilitatea și oportunitatea acestui nou sistem de cointerare.

Pentru a ne da seama de legătura indisolubilă între bunele rezultate obținute pe cele 4 luni și creșterea cointerării materiale este suficient să amintim numai cîțiva din factorii legați de transparența în viață a măsurilor prevăzute în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii și în acțiunea de rentabilizare a costurilor: reducerea opririlor accidentale, scurtarea opririlor planificate, îmbunătățirea tehnologiei de fabricație.

Prin aplicarea noului sistem de premie sub formă de gratificații, alături de îmbunătățirea salariului tarifar, colectivele de lucrători din unitățile care muncesc mai bine vor putea realiza venituri mai mari. Reducerea peste plan — prin efort propriu — a cheltuielilor la 1000 lei producția marfă vîndută și încasată, va constitui o preocupare a fiecărui salariat la locul său de muncă, știut fiind că mărimea premiilor individuale va fi în funcție de contribuția efectivă a salariatului la realizările obținute de întreprindere.

Corelarea mai bună a salariilor tarifare pe trepte în cadrul aceleiași categorii și a gradajilor în cadrul aceleiași funcții, alături de stimularea excepțională pentru realizări deosebite sub formă de premii, sînt măsuri care vor duce la ridicarea necontenită a calificării, la permanența îmbunătățirii a cunoștințelor profesionale și tehnice.

Se impune ca fiecare salariat să-și cunoască cu precizie sarcinile pe locul său de muncă, principalii indicatori de plan, să cunoască modul cum poate acționa pentru realizarea acestor indicatori, să cunoască anghinunții consecințele nerezultării acestor sarcini, modul cum se va răsfîrți aceasta asupra activității sectorului în care lucrează, asupra activității întregii întreprinderi. Acordarea de premii în cursul lunii pentru realizări deosebite cu avantaje economice certe va duce la stimularea imediată a eforturilor salariaților, la cointerarea acestora în activitatea întreprinderii respective.

Stimularea excepțională aplicată în cadrul uzinei noastre în etapa actuală de experimentare prin premiera unor salariați cu o contribuție mare în realizarea indicatorilor de plan, va contribui la valorificarea rezervelor întemeiate în scopul obținerii unei eficiențe sporite în activitatea economică.

PREGĂTIREA CADRELOR

Recentele măsuri stabilite în domeniul perfecționării conducerii și planificării economiei naționale, în mod firesc, reclamă îmbunătățiri și în ce privește organizarea și desfășurarea procesului instructiv-educativ în școlile profesionale.

Rolul centralei a fost subliniat în numeroase articole publicate. Prin atribuțiile ce-i vor reveni ea va inscrie ca o principală verigă în conducerea activității în industria republicană. După părerea noastră școlile profesionale ar trebui să aparțină centralelor industriale, care dispun de mijloace materiale, răspund de întreaga activitate a întreprinderilor. Ni se pare normal, ca în acest context, să se ocupe și de pregătirea cadrelor de muncitori, ministerele revenindu-le sarcina de a rezolva probleme de principiu: stabilirea necesarului în funcție de etapa de dezvoltare economică, elaborarea de metodologii etc. Ce considerente ne determină să facem această propunere? Sînt suficiente cazuri cînd absolvenții se integrează greu în ritmul de muncă al colectivului, obțin rezultate slabe pentru că școlile aparțin întreprinderilor numai din punct de vedere al dotărilor, iar îndrumarea o face ministrul. De cele mai multe ori fără să cunoască specificul în-

treprinderilor pentru care se pregătesc cadrele. Școlile sînt subordonate și Ministerului Invățămîntului. În acest fel se fac multe confuzii. Centralismul excesiv se reflectă, între altele, în necorelarea prevederilor stabilite în plan de către ministru pentru diferite profesii și necesitățile reale. În anul 1966/67 școlii noastre i s-a stabilit să înființeze o clasă cu 35 de laborante. Am informat ministrul că n-avem nevoie decît de 15, dar cu acest număr nu se putea forma clasa. La intervențiile școlii, conducerea combinatului a mai dat 10 cadre, pentru repartizarea cărora după absolvire vom întâmpina greutăți. Tot ministrul ne-a dat sarcina să școliarăm 12 laborante pentru Slatina. Pe parcursul uzina ne-a comunicat că n-are nevoie de laborante. Sînt cîteva aspecte care pledează pentru îndrumarea efectivă și eficientă a școlilor de către centrale. La ora actuală există o uniformitate în îndrumare și am să exemplificăm această constatare. Ramura industriei de îngreșăminte este nouă în țara noastră. Au apărut și profesii noi. Numai că pentru aceste meserii nu se pregătesc cadre prin actualul sistem de îndrumare. Programă analitică pentru anul III operatori chimisti la chimizarea gazului metan, pre-

vede fabricarea diversilor compusi organici — nici unul existent în combinatul nostru. Lecțiile se predau pentru că sînt stabilite în program de ministru. Propun ca direcția de învățămînt din minister să stabilească, cu aprobarea Ministerului Invățămîntului, liniile directoare, lăsînd centralei posibilitatea ca împreună cu întreprinderea să detalieze problemele, să aibă latitudinea repartizării cadrelor în profesii de care producția are nevoie. Noi, de exemplu, simțim lipsa mecanicilor și electricienilor, deoarece ministrul — în virtutea unei vechi obișnuințe — devine lege, dar care nu mai corespunde stadiului actual de dezvoltare și diversificare a acestei ramuri, și mai cu seamă perioadei de perspectivă — acordă puține clase pentru aceste profesii și foarte multe pentru operatori. De 10 luni de zile insistăm la ministrul să ni se reducă numărul operatorilor pe care trebuie să-l pregătim dar intervențiile noastre au rămas fără rezultat. Și bineînțeles vom avea destul de multe dificultăți la repartizarea absolvenților. Un lucru nu este înțeles de către mi-

nister: că n-avem nevoie de oameni care să vîrte ventile, ci de muncitori chimisti cu cunoștințe de mecanică, automată, oameni care să poată executa și o piesă. În situația în care școlile ar aparține centralei, aceasta ar tot interesul să pregătească asemenea cadre, lucru perfect realizabil în cazul în care fiecare ar avea un număr limitat de școlii, 2—3, în funcție de specialitate.

O asemenea organizare permite și pregătirea cadrelor pe specialități, în funcție de condițiile existente. După părerea noastră nu este economic și nici bine să pregătești într-o școală multe profesii, deoarece nu există încă toate condițiile pentru echiparea atelierelor cu utilaje de mare tehnicitate. Cum să vedea rezolvată problema de către centrală? Combinatul nostru este dotat cu instalațiile cele mai complexe, iar școala poate pregăti, de pildă, automatiști, cea din Piatra Neamț în altă specialitate etc. Elevii să fie recrutați pentru toate întreprinderile din țară, evitîndu-se astfel fluctuația. Copiii știu precis că la absolvire se vor întoarce în locurile sau regiunile natale. S-ar putea ridica problema unităților care se vor construi după mai mulți ani. De unde vor fi recrutate cadrele? Tot din aceste școli în planul cărora să fie înscrisă o rezervă de circa 20 la sută.

Consider, apoi necesar ca în consiliile care atestă calitatea de muncitor calificat să fie cuprinși delegații din toate întreprinderile pentru care se scolarizează cadrele. Practica ne-a dovedit că perioada de 3 ani pentru pregătire, specialitățile în industria chimică fiind extrem de pretențioase, este insuficientă. Aș vrea de asemenea, ca în răspundere concretă, cu remunerare potrivit rezultatelor obținute (banii deși la C.E.C. pînă la absolvire). Directorul uzinei să aibă dreptul ca în cazul în care la examenul final tînrul nu corespunde să nu-l angajeze, eliminîndu-se situația cînd colectivele se încarcă cu oameni necorespunzători.

Centrala industrială ar trebui să rezolve și problema instructorilor de practică, alegînd cadrele cele mai competente, asigurînd continuitatea acestora. Propun, de asemenea, ca în perioada vacanțelor să se organizeze cursuri de perfecționare pentru acești instructori cursuri de perfecționare (I.P.C.D.). Tot centrala să numească și profesorii. Acum acest lucru îl face ministrul. Profesorii

ÎN COMPETENȚA CENTRALELOR

dica problema unităților care se vor construi după mai mulți ani. De unde vor fi recrutate cadrele? Tot din aceste școli în planul cărora să fie înscrisă o rezervă de circa 20 la sută.

Consider, apoi necesar ca în consiliile care atestă calitatea de muncitor calificat să fie cuprinși delegații din toate întreprinderile pentru care se scolarizează cadrele. Practica ne-a dovedit că perioada de 3 ani pentru pregătire, specialitățile în industria chimică fiind extrem de pretențioase, este insuficientă. Aș vrea de asemenea, ca în răspundere concretă, cu remunerare potrivit rezultatelor obținute (banii deși la C.E.C. pînă la absolvire). Directorul uzinei să aibă dreptul ca în cazul în care la examenul final tînrul nu corespunde să nu-l angajeze, eliminîndu-se situația cînd colectivele se încarcă cu oameni necorespunzători.

Centrala industrială ar trebui să rezolve și problema instructorilor de practică, alegînd cadrele cele mai competente, asigurînd continuitatea acestora. Propun, de asemenea, ca în perioada vacanțelor să se organizeze cursuri de perfecționare pentru acești instructori cursuri de perfecționare (I.P.C.D.). Tot centrala să numească și profesorii. Acum acest lucru îl face ministrul. Profesorii

și nu fie cumularii ei titulari, cu experiență și vechime. Aceasta presupune și o echilibrare în ce privește salarizarea.

Unele îmbunătățiri ar trebui să aibă loc și în sistemul practicii. Noi am experimentat sistemul ca elevii ultimului an să facă practică începînd cu trimestrul I pe instalațiile la care vor fi repartizați. În acest fel circa 20 la sută din absolvenții anului trecut au intrat direct pe post, cu rezultate bune. Propun ca în acest fel să se organizeze practica ultimului an de școală, iar stimularea celor care se ocupă de pregătirea ucenicilor să se facă la sfîrșitul anului în funcție de rezultatele obținute.

Personal consider necesar, dat fiind complexitatea problemelor pe care le ridică procesul de producție, sarcinile mari care revin industriei, ca întreprinderile și centralele să-i oblige pe toți muncitorii să învețe. Celor care urmează cursurile de ridicare a calificării propun să li se amenajeze în cadrul școlilor profesionale cabinete și laboratoare bine dotate, să se organizeze consultatii.

O ultimă problemă: propun ca proiectantul unui nou obiectiv industrial să predea odată cu proiectul un plan de organizare și alături de recrutare și formare a cadrelor.

și-a pierdut rolul stimulator, diferențiat, în funcție de contribuția fiecărui salariat la realizările obținute de întreprindere respectivă și, împreună cu întregul sistem de salarizare, nu a asigurat în măsură completă îmbinarea intereselor personale ale fiecărui om al muncii cu interesele generale ale întregii societăți, nu a stimulat în suficientă măsură valorificarea deplină a capacității și talentului fiecărui lucrător.

În cadrul întreprinderii noastre unde se experimentează unele măsuri în vederea creșterii eficienței economice, introducerea sistemului de premie excepțională a muncitorilor și personalului tehnic-administrativ — ca urmare a reducerii peste plan a cheltuielilor maxime la 1000 lei producția marfă vîndută și încasată — a constituit un pas înainte față de actualul sistem de premie. Acordarea primelor respective numai celor care realizează deosebite, față de premiera obișnuită lunară sau trimestrială, a creat un nou suflu în dirijarea eforturilor lucrătorilor în rezultatele întreprinderii, a îmbunătățit latura calitativă a activității acestora. Astfel, în decurs de 4 luni de experimentare a noilor măsuri, au fost premiați excepțional un număr de 280 salariați dintre care 230 salariați din cadrul secțiilor productive și auxiliare cu prime variînd între 300—900 lei.

Rezultatele obținute pe aceste 4 luni — un spor de producție globală și marfă de 4924 mii lei, economii la preț de cost de peste 9500 mii lei, creșterea productivității muncii cu 11,8 la sută, — oglindesc de la sine valabilitatea și oportunitatea acestui nou sistem de cointerare.

Pentru a ne da seama de legătura indisolubilă între bunele rezultate obținute pe cele 4 luni și creșterea cointerării materiale este suficient să amintim numai cîțiva din factorii legați de transparența în viață a măsurilor prevăzute în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii și în acțiunea de rentabilizare a costurilor: reducerea opririlor accidentale, scurtarea opririlor planificate, îmbunătățirea tehnologiei de fabricație.

Prin aplicarea noului sistem de premie sub formă de gratificații, alături de îmbunătățirea salariului tarifar, colectivele de lucrători din unitățile care muncesc mai bine vor putea realiza venituri mai mari. Reducerea peste plan — prin efort propriu — a cheltuielilor la 1000 lei producția marfă vîndută și încasată, va constitui o preocupare a fiecărui salariat la locul său de muncă, știut fiind că mărimea premiilor individuale va fi în funcție de contribuția efectivă a salariatului la realizările obținute de întreprindere.

Corelarea mai bună a salariilor tarifare pe trepte în cadrul aceleiași categorii și a gradajilor în cadrul aceleiași funcții, alături de stimularea excepțională pentru realizări deosebite sub formă de premii, sînt măsuri care vor duce la ridicarea necontenită a calificării, la permanența îmbunătățirii a cunoștințelor profesionale și tehnice.

Se impune ca fiecare salariat să-și cunoască cu precizie sarcinile pe locul său de muncă, principalii indicatori de plan, să cunoască modul cum poate acționa pentru realizarea acestor indicatori, să cunoască anghinunții consecințele nerezultării acestor sarcini, modul cum se va răsfîrți aceasta asupra activității sectorului în care lucrează, asupra activității întregii întreprinderi. Acordarea de premii în cursul lunii pentru realizări deosebite cu avantaje economice certe va duce la stimularea imediată a eforturilor salariaților, la cointerarea acestora în activitatea întreprinderii respective.

Stimularea excepțională aplicată în cadrul uzinei noastre în etapa actuală de experimentare prin premiera unor salariați cu o contribuție mare în realizarea indicatorilor de plan, va contribui la valorificarea rezervelor întemeiate în scopul obținerii unei eficiențe sporite în activitatea economică.

Examintim: „Preludiu” — supliment cultural-gîntific pentru elevi — dedică primul său număr din acest an școlar (apărut în ziarul nostru din 28 octombrie a.c.) unei clase a XI-a din București ai cărei elevi au îndrăznit, în îndemnul profesorului de română, să se așeze față în față cu ei înșiși într-o convorbire: intimă, foarte intimă, despre ei așa cum sînt acum, la 17 ani. Rezultatul acestui

autoconvorbii confidentiale a putut fi citit, redacția respectîndu-și confidențialitatea prin păstrarea discreției asupra numelor. Invitația la concurs ce însoțea autoportretele ne-a sugerat-o însăși ideea ce străbatea confesiunile elevilor, de a-l solicita și pe alți colegi de generație să se autodefinescă răspunzînd la întrebarea „ce știu despre ei”. O invitație la care ne-au sosit de acum primele ecri.

Intrucît concursul include și puncte de vedere asupra unor autoportrete publicate, am dat curs invitației unor elevi sîghșorenii de a participa la discuția lor asupra autoportretelor colegilor bucureșteni. Fiecare, cel 15 elev de la Liceul nr. 1 din Sighșoara încă de la prima lectură au căutat să se regăsească într-un autoportret sau în mai multe. Au citit autoportre-

tele trăindu-le literalmente. S-au regăsit? Da, dar printre rînduri, cum se exprima unul dintre elevi. Asprimea cu care au disecat autoportretele ne-a surprins poate. Discuția elevi de aceeași vîrstă, nu mai mari, ca să-l trateze superior pe colegii lor, și nici mai mici ca să-l suspectăm, că nu l-au înțeles. Atunci? Dar să le dăm cuvîntul...

„Dacă ai avut curajul să te autoanalizezi, de ce nu ai și îndrăzneala de a te arăta așa cum ești?”

Liliana Faur: „M-au impresionat mărturisirile fetei care afirmă, poate dintr-un exces de modestie, că este o fată oarecare. Cred că este o ființă plină de sensibilitate, ceea ce e o calitate de preț. De ce însă și-o ascunde față de colegi, pozînd superficialitatea? Dacă aș cunoaște-o i-aș spune: n-ai să te poți apropia niciodată de colegii tăi dacă îți vei ascunde adevărata fire. Dacă ai avut curajul să te autoanalizezi, de ce nu ai și îndrăzneala de a te arăta așa cum ești?”

Aproape toți cei care s-au autoportretizat vorbesc într-un fel sau altul despre prietenie. Și eu sînt foarte preocupată de acest lucru, îmi doresc o prietenie...

„Nu au de-a dreptul preocupări minore, dar dovedesc, mi se pare, nepăsare pentru viitorul lor”

Gheorghe Crăciun: „Îmi este destul de greu să-mi formulez opiniile asupra modului în care un grup din generația noastră, aflată în pragul maturității, încearcă să se caracterizeze. Prima impresie: nu au de-a dreptul preocupări minore dar dovedesc, o mi se pare, nepăsare pentru viitorul lor, pentru aportul pe care trebuie să-l aducă la dezvoltarea societății. Un elev, cel care se întreabă: „La drept vorbind nu se stirbește personalitatea unui tînar cînd i se impune un anumit fel de a se îmbrăca, de a se tunde?” afirmă în mod deschis că nu manifestă un interes prea mare față de matematică, fizică și chimie, în schimb „se simte atras de muzica ușoară”, de formațiile Sincron, Beatles. Nu apreciez această limitare. Tot el afirmă că nu va fi omul care să poarte o răspundere. Eu cred că n-a încercat, că s-a mulțumit să constate că nu poate să poarte o răspundere. Afirmă că este lipsit de ambiție, dar este un spirit independent, nu vrea ca altcineva să-i impună modul de a gândi, de a se îmbrăca. Însă, mîna toți că personalitatea sa începe să se cristalizeze. Vrînd să pară original folosește ca metode de auto-caracterizare tabele cu ceea ce-i place și ceea ce nu-i place. În fond, afirmă mult banalități. Cu toate acestea aș vrea să-l întîlnesc peste 10 ani. Să știu ce profesie are, dacă mai are aceleași preocupări, dacă s-a schimbat...”

„La vîrsta noastră prietenii îi găsești printre colegi”

Adriana Maior: „Ideea de a antrena elevii la un concurs de autoportretizare eu am receptiv-o ca pe o invitație de a ne cunoaște mai bine, de a ne cristaliza concepțiile, părerile. Și nu mi se pare lipsită de sens o asemenea intenție. Din lectura primelor autoportrete publicate mi s-a părut că unii elevi sînt sinceri, alții așeză doar sinceritatea; la prima vedere băieții par mai sinceri dar dacă meditez puțin asupra celor dezvăluite de ei îți dai seama că se judecă cu oarecare ușurință. Fetele par mai frîmțante de descrierea propriilor lor simțămînte și trăiri. Nu sînt de acord cu colegii care au spus că elevii bucureșteni dau mai multă atenție descrierilor fizice, cred că predomină portretul spiritual. Ei se văd cu ochi critici și numai unii îndrăznesc să-și afirme și calitățile. Cred — așa am înțeles din lectura autoportretelor — că colectivul clasei nu este prea încheagat, prea unit; am remarcat că fiecare fată se plînge că nu găsește un prieten, o prietenă. Or, la vîrsta noastră prietenii îi găsești printre colegi. Eu am găsit multe puncte comune în trăsăturile de caracter ale colegilor care au început discuția, tangențe cu elevii din clasa liceului bucureștean. Și eu am nesiguranta de care vorbesc unii din portrețiștii pentru că, probabil, asta ține de vîrstă; mă subapreciez în sensul că nu am o părere chiar bună despre mine; nu-mi dau seama de inteligența și capacitatea mea, nici nu sînt prea ambițioasă. Sînt poate prea sinceră cu prietenii. Îmi place să spun ceea ce gîndesc și uneori îmi supăr colegii cu ceea ce le spun. De multe ori stau singură și mă gîndesc la mine, încercînd să-mi dau seama ce vreau. Nu am încă o imagine clară a omului care va ieși din mine...”

„Am rămas cu impresia că fetele pozează...”

Viorica Munteanu: „După părerea mea, unii dintre elevii care și-au făcut portretele și-au căutat cuvintele și acceștia nu-i o dovadă de sinceritate. Unul din autoportrete începe așa: „un univers întreg ce se mișcă continuu, un univers cu fenomene curioase...” Asemenea cuvinte nu-ți vin spontan atunci cînd te gîndiești profund la tine, de aceea, cînd le-am citit nici nu mi-au pătuns în suflet. Alte afirmații mi s-au părut cel mult hazlii: ce poți deduce din amănuntul că unui băiat îi plac satenel cu ochi albaștri? Și, în sfîrșit, au fost cuvinte care m-au scandalizat; ce căutau în niște însemnări despre sine, care se voiau serioase, expresii ca bancos, mistocant...?”

„Băieții n-au fost așa sinceri ca fetele, dar sînt și mai indiferenți la lucrurile care au mare preț în ochii fetelor”

Alin Giurgiu: „Fericită ideea de o se publica auto-

zice. Or, într-un autoportret autentic fizicul nu trebuie să domine în dauna altor numeroase calități umane; și în viață cînd înțilnești un om chiar dacă e urît, dar are calități sufletești deosebite, te împrietenești cu el”.

„După părerea mea este aproape imposibil să-ți găsești un prieten ideal...”

Fetele Bucur: „Autoportretele celor de o seamă cu noi într-un fel mi-au convenit, le-am găsit reprezentative și într-alt fel, mi-au plăcut. M-am răgăsit în acelea în care posesorii lor reușesc să-și facă o caracterizare cit de cit matură; m-au deranjat cele în care nu găsești decît fraze goale, din care nu poți prinde măcar un moment esențial din viața celui care se portretează. Dar nici în unele nici în altele n-am găsit mărturisiri despre creația proprie sau intenția de a crea. Mi se pare esențial atunci cînd te autoanalizezi să vorbești despre spiritul creator. Autoportretele mi s-au părut mai reușite din punct de vedere literar decît al autocunoașterii. Cei mai mulți dintre colegii noștri bucureșteni vorbesc despre prietenie, despre prietenii atricată. După părerea mea, este aproape imposibil să-ți găsești un prieten ideal deoarece oamenii au caractere deosebite și risii să ai deceptii foarte mari. Asta nu înseamnă că trebuie să te închizi în tine, să-ți consideri pe ceilalți rău-voințori; totul e să nu-ți pierzi prea mari speranțe într-o prietenie...”

„La vîrsta noastră prietenii îi găsești printre colegi”

Adriana Maior: „Ideea de a antrena elevii la un concurs de autoportretizare eu am receptiv-o ca pe o invitație de a ne cunoaște mai bine, de a ne cristaliza concepțiile, părerile. Și nu mi se pare lipsită de sens o asemenea intenție. Din lectura primelor autoportrete publicate mi s-a părut că unii elevi sînt sinceri, alții așeză doar sinceritatea; la prima vedere băieții par mai sinceri dar dacă meditez puțin asupra celor dezvăluite de ei îți dai seama că se judecă cu oarecare ușurință. Fetele par mai frîmțante de descrierea propriilor lor simțămînte și trăiri. Nu sînt de acord cu colegii care au spus că elevii bucureșteni dau mai multă atenție descrierilor fizice, cred că predomină portretul spiritual. Ei se văd cu ochi critici și numai unii îndrăznesc să-și afirme și calitățile. Cred — așa am înțeles din lectura autoportretelor — că colectivul clasei nu este prea încheagat, prea unit; am remarcat că fiecare fată se plînge că nu găsește un prieten, o prietenă. Or, la vîrsta noastră prietenii îi găsești printre colegi. Eu am găsit multe puncte comune în trăsăturile de caracter ale colegilor care au început discuția, tangențe cu elevii din clasa liceului bucureștean. Și eu am nesiguranta de care vorbesc unii din portrețiștii pentru că, probabil, asta ține de vîrstă; mă subapreciez în sensul că nu am o părere chiar bună despre mine; nu-mi dau seama de inteligența și capacitatea mea, nici nu sînt prea ambițioasă. Sînt poate prea sinceră cu prietenii. Îmi place să spun ceea ce gîndesc și uneori îmi supăr colegii cu ceea ce le spun. De multe ori stau singură și mă gîndesc la mine, încercînd să-mi dau seama ce vreau. Nu am încă o imagine clară a omului care va ieși din mine...”

„Am rămas cu impresia că fetele pozează...”

Viorica Munteanu: „După părerea mea, unii dintre elevii care și-au făcut portretele și-au căutat cuvintele și acceștia nu-i o dovadă de sinceritate. Unul din autoportrete începe așa: „un univers întreg ce se mișcă continuu, un univers cu fenomene curioase...” Asemenea cuvinte nu-ți vin spontan atunci cînd te gîndiești profund la tine, de aceea, cînd le-am citit nici nu mi-au pătuns în suflet. Alte afirmații mi s-au părut cel mult hazlii: ce poți deduce din amănuntul că unui băiat îi plac satenel cu ochi albaștri? Și, în sfîrșit, au fost cuvinte care m-au scandalizat; ce căutau în niște însemnări despre sine, care se voiau serioase, expresii ca bancos, mistocant...?”

„Băieții n-au fost așa sinceri ca fetele, dar sînt și mai indiferenți la lucrurile care au mare preț în ochii fetelor”

Alin Giurgiu: „Fericită ideea de o se publica auto-

portretele; ne ajută să gîndim asupra propriei noastre persoane, lucru pe care nu îl facem prea des, multumindu-ne să-i judecăm pe alții. Odată „obligati” să ne autoportretizăm, vom medita mai mult asupra noastră, că ne are voință, se pierde, că a trecut la secția reală pentru că la umanistă nu vrea să fie singurul băiat. Întreg portretul lui s-a bazat pe ideea că nu își poate explica scăderea sa la învățătură. Am încercat să mi-o explic eu pornind de la adevărul că învățătura caracterizează un elev și poate să influențeze portretul lui moral. Cauza o știe; nu are voință. Dar fără voință nu poți să realizezi nimic în viață. Părerea mea este că îl preocupă lucruri minore, care ar trebui trecute pe planul doi. El spune că de aceste dar uită. Dacă un elev studiază și aprofundează cunoștințele, cred că poate să ajungă la rezultate bune. Apoi, spune că a trecut la secția reală pentru că n-a vrut să fie singurul băiat la umanistă. Nu era un motiv, mai ales că nu-i place matematica.

unul au fost sinceri, alții au mimat sinceritatea. Eu m-am oprit indeosebi asupra portretului unui elev care spunea că îi place Bobi Solo, că îl atrage fotbalul, că citește cu plăcere basme și snoave populare, că nu are voință, se pierde, că a trecut la secția reală pentru că la umanistă nu vrea să fie singurul băiat. Întreg portretul lui s-a bazat pe ideea că nu își poate explica scăderea sa la învățătură. Am încercat să mi-o explic eu pornind de la adevărul că învățătura caracterizează un elev și poate să influențeze portretul lui moral. Cauza o știe; nu are voință. Dar fără voință nu poți să realizezi nimic în viață. Părerea mea este că îl preocupă lucruri minore, care ar trebui trecute pe planul doi. El spune că de aceste dar uită. Dacă un elev studiază și aprofundează cunoștințele, cred că poate să ajungă la rezultate bune. Apoi, spune că a trecut la secția reală pentru că n-a vrut să fie singurul băiat la umanistă. Nu era un motiv, mai ales că nu-i place matematica.

realizate dar nu sînt siguri dacă toate declarațiile sînt adevărate. Din ale unor băieți reies trăsăturile lor morale, însă nu se pot desprinde în același timp trăsăturile lor pozitive. După mine aceste autoportrete sînt și oarecum influențate de orașul mare, de Capitală. Unele sînt exagerate. Autorii lor vor parca să aibă o mare încredere în fața celorlalți. Fetele au pus probleme mai mature și mai majore ale vieții. Colegii mei Alin a spus că băieții sînt mai puțin sinceri. Mie mi s-a părut dimpotrivă. Să luăm un anumit exemplu: dragostea față de muzica ușoară care place tinerilor — atît băieților cît și fetelor. Dar, pe cîtă vreme băieții au declarat-o, fetele n-au spus nimic. Desigur, nu înseamnă că ar trebui să fie pusă în primul plan. Să fie considerată deasupra celorlalte îndelnetnicuri ale elevului. Or, băieții spuneau că le place muzica ușoară, neglijînd chimia, fizica, matematica. La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun și băieții s-au caracterizat perfect spunînd

ieși din sfera aceea subiectivă și încercînd să te privești cu ochii altora cred că poți reuși să devii obiectiv. Dar, de fapt, este foarte mult relativitate în acest obiectiv atunci cînd este vorba de tine însuși. Am sesizat în multe autoportrete o autoironie accentuată; cred că ironia a fost folosită ca un mijloc de a nu se trada, n-au avut curajul să ni se dezvăluie total. Autoportretele trebuie să se bizuie mai mult pe trăsăturile spirituale, morale, deoarece fizicul te diferențiază de ceilalți oameni, iar ceea ce ne caracterizează sînt tocmai trăsăturile spirituale. S-a discutat aici despre maturitatea autoportretelor — dacă cel care le-a scris sînt sau nu maturi sau dacă pozează în maturi. De fapt, aici problema este puțin mai delicată. Nu poți trage o linie și scrie: aici se încheie adolescența și de aici începe maturitatea. Acest hotăr nu depinde numai de vîrstă ci de fiecare în parte, așa spune eu, depinde de cultura individualii. Noi poate îl suspectăm că pozează în maturi, or, el, prin

cînd ești poate mai superficial, nu le poți pune pe hîrtie declarînd că te reprezintă”.

„E greu să faci suma a ceea ce ești în aftea zile de viață”

Dan Zolog: „Constat că sînt influențat de colegi, am avut o părere la început a mea, dar acum sînt de acord și cu unii și cu alții și cu cei care și-au făcut autoportretele. Autoportretele sînt foarte nesigure și nici nu putea fi altfel pentru că la vîrsta aceasta îți schimbi foarte des părerea, ești atît de influențabil, în fiecare zi devii altul și nu te faci puțin cunoaște, e greu să faci suma a ceea ce ești în attea zile de viață...”

„Există ceva peste ceea ce ești în fiecare zi, ceva esențial”

Alexandrina Dulamă: „Nu te poți cunoaște? Ba da, pentru că există ceva peste ceea ce ești în fiecare zi, ceva esențial. Eu sînt o visătoare; oare, într-adevăr așa este — oamenii siabi visează mult? Poate că, într-adevăr, sînt un om slab pentru că, după părerea mea, matematica o poate învinge doar un om tare, iar pe mine matematica mă sufocă pur și simplu...”

„...La această vîrstă, cei care contrariază prin comportarea lor sînt și ei un fel de visători... scăpați însă de pe toboganul societății”

Liviu Dănilă: „Păcat că a plecat Gheorghe. Cred că aungeam cu el la divergente. Mi se pare că el îi vede pe oameni după sablon. Da, pe noi ne caracterizează extravaganța, pentru că singurul lucru, după părerea mea, comun tinerilor de 17—18 ani este visul. Și visul are în el ceva extravagant. Fiecare se visează în Winetou sau Old Shatterhand. Personalitatea îi este dată omului chiar prin modul acesta de a visa. De aici se nasc multe timpuri de lucruri care pot contraria. Tinerii aceia care se îmbracă fistichiu, de pildă. Îmbrăcămintea îi definește într-un fel, ea redînd o fîrmă din caracter. Tînarul care-și pune o cămașă roșie ei îl vîd neapărat vesel. Lucrurile acestea sînt foarte contradictorii. Fata aceea care se vede singură în această lume și privită de o mulțime de ochi are senzația că trăiește prea mult doar în cercul ei care, ori cît e larg ar fi în preocupări, este totuși restrîns, și explicitiv și totuși numai prin acest cerc intangibil, evident, greșete. S-a discutat mult despre prietenie, cîntîndu-se prototipul prietenului ideal. Am impresia că se declară inexistența unui prieten ideal. Intrucît se înțelege prin această noțiune un prieten lipsit de personalitate, pentru că numai cu un prieten lipsit de personalitate te poți înțelege perfect.

„...Nici toate gîndurile tale, din momentele cînd ești mai serios, nu le poți pune pe hîrtie declarînd că te reprezintă”

Minodora Țița: „Autoportretele? Cînd le-am citit unele m-au făcut să zîmbesc, altele să-i respect cît de cît pe autoportrețiștii. Elevele aceea care scrie sub titlul „Singur, dar privit de mii de ochi...” se gîndește foarte mult la ea, dar în afara unor obligații pe care în mod normal le ai față de alții ca om care nu trăiește pe o insulă. În filozofia ei este inclusă o doză de pasivitate: „oamenii trebuie să fie mulțumiți”, „zig-zagurile sînt obositoare”, deocădată e în stare să înfrunte viața asta obositoare... Dar de ce nu mai deocădată? Nu vreau să mă încadrez neapărat în tiparele lucrurilor juste, dar mi-a plăcut pe a undeva că autorii autoportretelor sînt depășii unele ori de viață. Mi se pare dezamănt să declar că „nu crezi că ved putea face față greutăților”. Fetele mi se par mie mai mature, dar băieții mai sinceri, mai direcți. Repet însă că de multe ori m-au deranjat tocmai aceste lucruri spuse direct, cu nonșalanță. N-aș fi preferat mîncina, dar, nu știu cum să spun, nici toate gîndurile tale din momentele

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

Ionela Dragoș: „Colegii mei au spus că nu poți realiza un autoportret obiectiv. Depinde de ce ochi te privești. Dacă

spus aici că ce-i place și ce nu-i place acest elev sînt niște fleacuri. Eu, însă, am reușit să-l cunosc cît de cît, tocmai prin aceste criterii ale lui. De ce e greșit că-i plac satenel cu ochi albaștri? Mi se pare că, la vîrsta aceasta, de 17 ani, poți să ai un anumit ideal chiar și în dragoste. Și idealul acesta cuprinde și înfățișarea fizică. Mai cred despre el că are un suflet foarte delicat pentru că-i plac copiii între 3 și 6 ani... Acel „subsemnatul” e puțin cam derbedeu, dar în fond este un gentleman, apare ca un tip cu caracter foarte urf. Îi dezaprob limba. Am impresia însă că el poartă o mască și că această mască îi este foarte necesară. Cred însă că, în fond, poate fi un gentleman. Mulți de la mine din clasă mă cred un elev bun, silitor, alții mă cred puțin derbedeu. De fapt nici eu nu știu ce sînt. Un om e o îmbinare de elemente foarte complexe și dacă-l privești numai dintr-o anumită direcție caracterul lui rămîne schilodit. Cred că port și eu o mască. Nu mă consider tare pentru faptul că port mască și mi-e frică de timpul cînd nu o voi mai purta. Tîria unui om constă în aceea de a-și putea modifica orice concepție cînd își dă seama că ea este falsă.

Mă întorc la extravaganță. Mulți se întrebă de ce există atît de multe abateri în rîndul minorilor. După părerea mea, la această vîrstă, cei care contrariază prin comportarea lor sînt și ei un fel de visători... scăpați însă de pe toboganul societății. În școală lucrurile se rezolvă foarte simplu. Un elev care se abate de la disciplină este exmatriculat. Sancțiunile au un rol educativ. Dacă în școală multe se rezolvă prin exmatriculare, mai tîrziu, la maturitate, în societate exmatriculările acestea sînt foarte dureroase. Un om exmatriculat la vîrsta maturității este un mare mie că este un ratat”.

„Cred, categoric, că la 17 ani ești în stare să-ți definești caracterul”

Mariana Șerbu: „M-au impresionat foarte plăcut autoportretele pentru că, cred eu, ele încearcă și vor reuși să stabilească o comunicare pe plan sufleteș între colegii de generație, din întreaga țară. Citind autoportretele, vînd-nevînd, trebuie să meditezi asupra caracterului tău și poți să-ți dai seama cînd gîndesc cei de-o vîrstă cu tine. Autoportretele mi se par sincere, dar nu se pot găsi atribute cu valoare de generalitate pentru toți. Unele sînt sincere, altele pozează, unele îmi plac din punct de vedere stilistic, literar. Băieții sînt mai superficiali dar mai sinceri. La fete mi se pare mai specific un sentiment de tristețe, de reținere. Băieții sînt mai veseli, mai exploziv și așa reiese din toate autoportretele lor. Una dintre fete, aceea care filozofează, ajunge să spună că pentru ea noțiunile de veselie, bucurie, fîcîrire sînt foarte relative, înțit nu le poate avea decît cu multă reținere. După părerea mea este bine să te bucuri de viața la 17 ani. Să fii numai trist și retras — cu părerea aceasta nu sînt de acord. Am observat din unele autoportrete că nu există o căldură sufletească, afectivitate — poate și din sentimentul de reținere al fiicărilor. Mi se pare și mie că lipsește esențialul din aceste autoportrete — afirmarea unui ideal. Eu cred că prin dorința ta, prin ceea ce aspiiri să realizezi, te poți defini, caracteriza. Cred, categoric, că la 17 ani ești în stare să-ți definești caracterul. Cum poți porni la cunoașterea universului care te înconjoară, dacă nu-ți cunoști propriul tău suflet?”

Discuția rămîne evident, deschisă. Așteptăm și alte puncte de vedere.

Discuție consemnată de LUCRETIA LUSTIG MARIETA VIDRAȘCU

din Capitală s-au referit la primele două cercuri, al treilea le este încă necunoscut. Din această cauză mi s-au părut insuficient de maturi și foarte subiecțivi. Dar cred că au fost sinceri. Fetele par chiar mai sincere, deși nu afirmă adevărul: fiind sentimentale, melancolice, puțin cu capul în nori, decît închinate în ele, nu pot avea o părere obiectivă despre propria lor persoană. Deci, au fost sincere, cred. În ceea ce afirmă, dar nu afirmă adevărul. Băieții n-au fost așa sinceri ca fetele, dar sînt și mai indiferenți față de lucrurile care au mare preț în ochii fetelor.

„Autoportretele exprină pe tinerii care au astăzi 17 ani, o generație visătoare”

Ana Berghian: „Așa cum au afirmat toți colegii mei este o idee bună să-ți faci autoportretul. Dacă am încercat să ne cunoaștem pe noi înșine asta a fost mai mult din punct de vedere fizic, mai rar ne-am gîndit să ne cunoaștem moral și spiritual. Aceasta se datorează faptului că principiile noastre de viață nu sînt cristalizate. Alin a spus că el poate să se caracterizeze, dar s-a contrazis singur afirmînd că la 17 ani nu cunoaștem cel de al treilea „cerc”. Or, este imposibil să-l redai necunoscutului. Corina nu-l aprobă pe băiatul care citește basme și a afirmat că lectura unui individ la 17 ani nu trebuie să se mărginească la basme. Dar elevul a spus doar că îi plac basmele, că îi place folclorul. Poate idealul lui de viață este tocmai studiul folclorului. Ce e rău în asta? Sînt de părere că aceste autoportrete exprină pe tinerii care au astăzi 17 ani, o generație visătoare, optimistă și realistă, cu țeluri înalte pe care probabil vom reuși să le realizăm.”

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

A făcut o greșală pentru că dacă dorește să urmeze medicina ar fi trebuit să insiste asupra altor discipline. Tînarul mărturisește că îi plac basmele și snoave populare. Este foarte frumos, însă cred că la 17 ani lectura unui tînar nu se poate limita la basme. Vîrsta în care te delectezi cu basme a trecut. Tare aș vrea să știu dacă această afirmație a făcut-o doar ca să fie original”.

„Autoportretele exprină pe tinerii care au astăzi 17 ani, o generație visătoare”

Ana Berghian: „Așa cum au afirmat toți colegii mei este o idee bună să-ți faci autoportretul. Dacă am încercat să ne cunoaștem pe noi înșine asta a fost mai mult din punct de vedere fizic, mai rar ne-am gîndit să ne cunoaștem moral și spiritual. Aceasta se datorează faptului că principiile noastre de viață nu sînt cristalizate. Alin a spus că el poate să se caracterizeze, dar s-a contrazis singur afirmînd că la 17 ani nu cunoaștem cel de al treilea „cerc”. Or, este imposibil să-l redai necunoscutului. Corina nu-l aprobă pe băiatul care citește basme și a afirmat că lectura unui individ la 17 ani nu trebuie să se mărginească la basme. Dar elevul a spus doar că îi plac basmele, că îi place folclorul. Poate idealul lui de viață este tocmai studiul folclorului. Ce e rău în asta? Sînt de părere că aceste autoportrete exprină pe tinerii care au astăzi 17 ani, o generație visătoare, optimistă și realistă, cu țeluri înalte pe care probabil vom reuși să le realizăm.”

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

că onora le place scandalul de stradă — eu spun aventura. Aceasta este adevărul! Autoportretele sînt privite print-o prismă critică, dar pe ici-cole se mai ivesc și ceva laude. Ele sînt reale în măsura în care elevii sînt sinceri. Desigur că în această mulțime de portrete recunoaștem anumite trăsături comune nouă. Și noi ne încadrăm în aceeași generație. O generație mai altfel decît celelalte, considerată de părinții noștri ca fiind mult prea precoce. La vîrsta de 17 ani poți să-ți faci un autoportret, dar nu unul care să te caracterizeze întocmai. Despre mine, ce aș putea spune? Sînt un băiat obișnuit, materile de școală nu-mi plac, le învăț din obligație. Deocădată nu mă pasionează nimic sau mai bine spus prea mult. Îmi place muzica ușoară, îmi place limba română, nu-mi place matematica, îmi place fizica. Nu sînt prea cuminte. Colegii și tovarășii profesori mi iau de nesorio. Eu consider că încă n-am trecut pragul acelei vîrste cînd trebuie să fii serios și din această cauză nu-mi fac prea multe probleme cu toate că primesc mereu critici și de la tovarășii profesori și de la părinți.

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și mai adîno

„In orice caz, nu accept să se spună la 17 ani că viața e obositoare, nu accept pesimismul acela pe care-l degajă unele autoportrete.”

„La vîrsta noastră ne plac lucrurile ieșite din comun...”

Florin Dobrescu: „Portretele fetelor mi s-au părut mai profunde și

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
Domnul NUR AHMAD ETEMADI
Primul ministru al Afganistanului

KABUL

Cu ocazia nămirii Excelenței Voastre în funcția de prim ministru al Afganistanului, am deosebită plăcere să vă adresez călduroase felicitări și cele mai bune urări de succes în îndeplinirea înaltei misiuni ce v-a fost încredințată.

Exprim convingerea că relațiile de colaborare dintre țările noastre vor cunoaște o dezvoltare favorabilă, în interesul celor două popoare și al cauzei păcii mondiale.

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste România

INFORMAȚII

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a trimis Domnului Nur Ahmad Etemadi, cu ocazia nămirii sale în funcțiile de prim ministru și ministru al afacerilor externe al Afganistanului, o telegramă de felicitare, urându-i succes în îndeplinirea înaltei misiuni încredințate.

Miercuri la amiază delegația Unirii Tineretului Comunist Leninist, condusă de Morkunna Vatlovas Antonovici, prim-secretar al C.C. al U.T.C.L. din R.S.S. Lituaniană, care, la invitația C.C. al U.T.C. a vizitat

țara noastră, a fost primită la Comitetul Central al U.T.C. de tovarășii Vasile Nicolciou și Gheorghe Stoica, secretari ai C.C. al U.T.C. La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească, au participat membri ai Biroului și activiști ai C.C. al U.T.C.

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, ambasadorul acestei țări la București, Iakša Petrici, a vorbit miercuri seara, la postulurile noastre de radio și televiziune.

Recepție cu prilejul aniversării eliberării Albaniei

Cu prilejul celei de-a 23-a aniversări a eliberării Albaniei, ambasadorul acestei țări la București, Iosif Pogace, a oferit miercuri seara o recepție.

Au participat tovarășii Emil Bodnaruș, Grigore Geamănuș, secretarul Consiliului de Stat, Alexandru Boabă, ministrul petrolului, Adrian Dimitriu, ministrul justiției, Aurel Moga, ministrul sănătății și prevederilor sociale, Vasile Vlad, șef de secție la C.C.

al P.C.R., George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai C.C. al P.C.R., conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de știință și cultură, ziariști.

Au luat parte șefii unor misiuni diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

Întoarcerea delegației guvernamentale economice române de la Havana

Delegația guvernamentală economică română, condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a purtat tratative la Havana privind dezvoltarea în continuare a colaborării și cooperării economice și tehnico-științifice dintre România și Cuba s-a întors miercuri la amiază în Capitală.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți Petre Blajovici, vicepreședinte al

Consiliului de Miniștri, Petre Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Nicolae Anghel, adjunct al ministrului comerțului exterior, reprezentanți ai unor ministere și instituții centrale economice, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

A fost de față Omar Morales, însărcinat cu afaceri interimar al Cubei la București.

(Agerpres)

Plecarea lui A. Harriman

În cursul dimineții de miercuri, Averell Harriman, ambasadorul ținător al președintelui S.U.A., Lyndon Johnson, care se află în țara noastră, a făcut o vizită prin Capitală.

La amiază, ambasadorul S.U.A. la București, Richard H. Davis, a oferit un dejun în cinstea oaspetelui.

Au luat parte Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Ciocâr, ministrul comerțului exterior, George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Au participat, de asemenea, persoanele care îl însoțesc pe ambasadorul ținător al președintelui S.U.A. în vizita în țara noastră.

(Agerpres)

Marele orb

(Urmare din pag. 1)

patru decenii. Nu s-a mai mișcat dect de pe o parte pe alta și atunci cu sprijinul lui, al bărbatului care își blestema amarnic nașterea. Și după mai bine de patru decenii ea a murit. I-au cîntat la groapă bocitorii de-o seamă, fetele de-odinioară care s-au cîntat de cununie și ospăt la nuntă.

Părea a se închide cerul. Însă nu. Rămăs singur, casa-i amintea de-o dramă. Și al rîvnea singurătatea unui pustnic, ca să-și erte pe toate nebunia propriului său gest. Oricum, nu s-a explicat niciodată și nu și-a descărcat sufletul nimănui. Ci știe numai și atunci în cazuri de luciditate maximă, cu luna în văzduh rotundă, clară, cînd își dădea prea bine seama de imposibilitatea refacerii a sa într-un alt destin. De aici și o voință a tăcerii, o prudentă a cuvintului de parcă își așternea pe el să doarmă, să nu se mai trezească. Arareori se arăta totuși descumpănit. A întrebat odată pe-un copil de tată-său, unde e că aveți ceva cu el, să-i vîndă niște struguri, și după ce a aflat a tunat de-a chipul: „Mă, da' știu tu cine-s?” „Știu bre, i-a răspuns copilul: Moș Buză.” „Buză-i tat-tu, paștele și crucea cui-l-a închinat, tu sînt Alexandru mă. Lixandru dacă vrei, Lixandru sau Munteanu și atît.” Copilul a rupt-o la fugă, și zise moșului porcela de blestemat în urmă cu peste două decenii, atît de rîvnit, de visat! Trecearea de la o psihologie la alta n-a urmat drumul bătorit și comod, fără neliniști și fără ezitări.

Am cunoscut un țaran — vechi cooperator — din fosta comună Oarba — (nume de generic de film) — aزی Tudor Vladimirescu, aflat aproape de Prut, în raionul Bujor. Era unu din acei care nu puteau crede că dealurile sabbatice, galbene, roase de vreme și ploii pină la roca mamă, vor fi în stare vreedată să folosească la altceva decît la prăsit șerpilor. Cîndtina asta era prea veche, pămîntul uluitor de sărac pentru a nu fi interzis în discuție cu omul de altfel foarte harnic dar și foarte lucid. Cînd s-a început acțiunea de terasare a dealurilor și-a exprimat deschis neliniștea și-a spus: „Nu mă încrederea sa, spunund cu amărăciune chiar, că s'aplicat de-a muncă, de cheltuiată.” Terasa? Ei da, băstina? Destul oile aceste înasuri proaste și, pe cîrările făcute de contele ascuțite, ploile au săpat șanțuri galbene, rîuri galbene, și dealurile se căscău urt, nepriornitoare.

Am privit împreună toamna, amfetearele noi, ruginite. Treptele verzi de Riesling, de Coarnă, de Cardinal coborau

De ce ești singură duminică?

(Urmare din pag. 1)

șpus, sincer, ce credeți? nu-d este pentru ce a ținută să prefero să vină singură la dans, fără ceea ce se cheamă, atît de urit, obligații?

I-am dat dreptate tineretului nostru interlocutor. Lenuța B... învîntă croitoria, cîrînd — îi dorim — se va căsători, va întemeia o familie, și dorința ei de a păstra cît mai curată amintirea perioadei acesteia, de primă tinerețe, nu poate decît să ne bucore.

Cît privește punctele ei de vedere exprimate în legătură cu purtarea unor dărate băieți, subscrierilor la majoritatea dintre ele, atrîgînd totodată atenția că astfel de „purtări băiețești” trezeș, după cum se și poate deduce din cele împărtășite de Lenuța B..., la o închistare a feminității naturale, la o remanentă suspiciune în relațiile — de fapt normale — fete-băieți. E timpul ca băieții, în primul rînd, să dea dovadă de puțin mai multă maturitate, să tragă concluzia că există o ierarhie a sentimentelor, că una-i prietenia, alta-i dragostea, că o atitudine neserioasă față de asemenea lucruri extrem de serioase, lasă urmări nedorite în psihologia viitoarelor lor soții — cum prea bine știe și Lenuța B. — a viitoarelor mame a propriilor lor copii. E chiar atît de greu să nu ridicăm, noi, băieții, în vîrful picioarelor, și să primim ceva mai departe, în viitor, peste doar cîțiva ani?

— Perfect! Dar asta-i totul?

— Nu e totul, însă e foarte important ca omul cu care umblă să fie cît de cît arătos. — Ni se pare nouă, sau dumneața confunzi băiatul cu care ieși în lume, să zicem la dans, cu o rochie sau o pereche de pantofi? Să aiă linie modernă, să fie frumoasă (frumos), prezentabilă (prezentabil) etc.?

Risete.

— Văd că glumiți, dar eu așa cred, că e nevoie să-și facă plăcere să ieși cu un băiat. Eu, pe cel de care v-am pomenit, l-am cunoscut la mine în bloc, acolo stă și el (lî cheamă Gigi și are 23 de ani). Acum sigur că puteam să fac și altă cunoștință, pe-acolo ori aici, dar nici asta nu-mi place, să dau de cine știe ce neserios care să-mi spună că-l cheamă Costel și pe el să-l cheamă Mitică, să-mi spună că e din Militari și de fapt să fie din Băneasa. Cam așa se înîmplă.

— De ce dansați așa? Vă feriți de băieți?

— Una din ele tace (ba ne întoarce chiar spatele). Ce-

lătită, mai „curajoasă”, conștientă să dialogheze cu noi, ne spune plin și numele i Ștefania L.. Are 17 ani, 8 clase elementare, stă doar cu mama (tată decedat), fără ocupație deocamdată, dar o să-și aleasă ea una, mai ar timp etc.

— Și de ce singură, duminică?

— Fiindcă băiatul cu care trebuia să vin e urît!

Declarație categorică, fără drept de apel. Nu vrem să supărăm pe nimeni, dar dacă este vorba să analizăm cu luciditate tema pusă în discuție, e poate bine să amintim, în cuvinte cît mai catifelate, că nici Ștefania L... nu arată totodată atenția că astfel de „purtări băiețești” trezeș, după cum se și poate deduce din cele împărtășite de Lenuța B..., la o închistare a feminității naturale, la o remanentă suspiciune în relațiile — de fapt normale — fete-băieți. E timpul ca băieții, în primul rînd, să dea dovadă de puțin mai multă maturitate, să tragă concluzia că există o ierarhie a sentimentelor, că una-i prietenia, alta-i dragostea, că o atitudine neserioasă față de asemenea lucruri extrem de serioase, lasă urmări nedorite în psihologia viitoarelor lor soții — cum prea bine știe și Lenuța B. — a viitoarelor mame a propriilor lor copii. E chiar atît de greu să nu ridicăm, noi, băieții, în vîrful picioarelor, și să primim ceva mai departe, în viitor, peste doar cîțiva ani?

— Perfect! Dar asta-i totul?

— Nu e totul, însă e foarte important ca omul cu care umblă să fie cît de cît arătos. — Ni se pare nouă, sau dumneața confunzi băiatul cu care ieși în lume, să zicem la dans, cu o rochie sau o pereche de pantofi? Să aiă linie modernă, să fie frumoasă (frumos), prezentabilă (prezentabil) etc.?

Risete.

— Văd că glumiți, dar eu așa cred, că e nevoie să-și facă plăcere să ieși cu un băiat. Eu, pe cel de care v-am pomenit, l-am cunoscut la mine în bloc, acolo stă și el (lî cheamă Gigi și are 23 de ani). Acum sigur că puteam să fac și altă cunoștință, pe-acolo ori aici, dar nici asta nu-mi place, să dau de cine știe ce neserios care să-mi spună că-l cheamă Costel și pe el să-l cheamă Mitică, să-mi spună că e din Militari și de fapt să fie din Băneasa. Cam așa se înîmplă.

— De ce crezi că se înîmplă?

— De ce crezi că se înîmplă?

Traectoria satului românesc

(Urmare din pag. 1)

inventivitatea vîrcenilor. Timpul nostru, care a obligat la vitalitate maximă toate circuitele vieții materiale și spirituale, a urcat și aici, la Iresti, ca pretutindeni, tractorul românesc, simbolul plastic al unor prefaceri contemporane, sub semnul socializmului. Între aceste două fapte, o semnificație diferită și statornică, se deschid arceadele arcului de triumf prin care satul nostru pășește calm și sistematic în marșul său către fericea durată tragică de mîncare harnică, de energile descătușate.

Definirea prezentului și prefigurarea viitorului țin în acest domeniu, înainte de toate, de pămînt. De pămîntul atît de blestemat în urmă cu peste două decenii, atît de rîvnit, de visat!

Trecearea de la o psihologie la alta n-a urmat drumul bătorit și comod, fără neliniști și fără ezitări. Am cunoscut un țaran — vechi cooperator — din fosta comună Oarba — (nume de generic de film) — aزی Tudor Vladimirescu, aflat aproape de Prut, în raionul Bujor. Era unu din acei care nu puteau crede că dealurile sabbatice, galbene, roase de vreme și ploii pină la roca mamă, vor fi în stare vreedată să folosească la altceva decît la prăsit șerpilor. Cîndtina asta era prea veche, pămîntul uluitor de sărac pentru a nu fi interzis în discuție cu omul de altfel foarte harnic dar și foarte lucid. Cînd s-a început acțiunea de terasare a dealurilor și-a exprimat deschis neliniștea și-a spus: „Nu mă încrederea sa, spunund cu amărăciune chiar, că s'aplicat de-a muncă, de cheltuiată.” Terasa? Ei da, băstina? Destul oile aceste înasuri proaste și, pe cîrările făcute de contele ascuțite, ploile au săpat șanțuri galbene, rîuri galbene, și dealurile se căscău urt, nepriornitoare.

Am privit împreună toamna, amfetearele noi, ruginite. Treptele verzi de Riesling, de Coarnă, de Cardinal coborau

pină la un șleau neploant de mult și imaginea din față ștergea definitiv pe ceaaltă, cu oii zburîndu-se pe cărările știnte ce urmau să devină șanțuri și rîpi, cu scai și floarea de pădure oprită din creștere. Omul s-a tulburat și nu l-am mai putut scoate din tăcerea lui. Peste trei ani, într-un sfîrșit de iarnă aprigă, cînceam cu dînsul un pahar de vin rubiniu, dăruit de terasile din ogrădă. Cîrtea lui urca pe o mîchie de deal și, pe acest povîrnis numai bun de derdelus, au fost tăiate trepte egale, au fost plantați butuci și semînți bostani și uite așa, pămîntul pustit vara de soare și de crivăț iarna, a fost obligat să dăruiască omului ceea ce n-a făcut-o dumnezeu știe cite cîte zile de generații).

Traectoria aceasta pină la înțelegerea unor noi modalități de a continua disputa cu natura — veche de la începutul lumii — a unor noi modalități de trai, li fixează și pe omul satului de azi în contextul unei istorii contemporane concrete. Efortul, inventivitatea țărănească nativă, dublată de accesul la carte, la știință, cooperativizarea totală și noile mijloace de lucru a pămîntului puse de stat la îndeplinire, au echivalențat lor firesc în sporirea cîmărilor din Cornul abundenței. Pămîntul — Terra noastră care ne hrănește și perpetuează într-o permanență a domniei omului — poate da mai mult decît în mecanismul cerințelor totul funcționează exact, științific, cu înțelepciune. În Insula Mare a Brăilei, un dig de 130 kilometri înconjoară peste 70 de mii de hectare de o fertilitate fabuloasă. În total, în anul din urmă, prin concentrarea unor energii umane și prin eforturi materiale, numai în regiunea Galați au fost aduse în circuitul agricol peste o sută de mii de hectare. Societăți toate acestea la valoarea fecundității medii și apoi apreciați saltul, îndrăzneala, cîștigul.

Practic, agricultura noastră, așezată pe trainele temelii socialiste, nu poate avea limite în stabilirea unor parametri ai belșugului. Hărnicia, știința, urmasa înțelepciunii umane, pot pretinde, și pretind pămîntului să-și revalorizeze forțele, capacitățile și să ofere de bunăvoie sau silit, mai mult. Și toate acestea în numele fericii diurne a omului.

Viitorul satului românesc pomește de aici. De la cîștigarea disputei aprige cu pămîntul. Unele semne deja prefigurează acest viitor. Comune ca Janiștea, Independența, Cîineni și cite altele din regiunea Galați, deja sînt niște centre civice, în care omul ogorelor are la îndemîna multe din binefacerile civilizației și din roadele strădăniilor din acești ani. Sîntem înșă în plin marș spre mai bine și viața ne cere să ne potrivim permanent pasul cu ritmul evoluției ce operează treceri de la o calitate la alta într-un chip fără drept de apel. Un exemplu: în comuna Viziru din raionul Brăila, așezare mare, cu peste 5 000 de locuitori, au fost întocmite două proiecte de sistematizare. Se simțea nevoia imensă a acestora. Rațiunea unei și mai judicioase amplasări a construcțiilor de interes cetățenesc, a caselor a cerut și un al treilea studiu care s-a încheiat recent. S-a ajuns astfel la găsirea unor soluții care să garanteze o concentrare mai mare a populației, la posibilitatea punerii în circuitul productiv a circa 380 hectare.

Oamenii scoțese gospodărește totul. Și scoțese bine, pentru că tot acest efort de autodepășire se va cîntări greu în fantele rotunde ale viitorului. Niciodată ca acum n-a acționat o astfel de efervescentă creație, care a unit lumina tuturor minților, obligîndu-le să gîndească mai mult pentru destinul de azi și de mîine al patriei noastre socialiste.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

VĂ AȘTEPTĂM PE GIULEȘTI...

De la trimișii noștri speciali FĂNUȘ NEAGU și VASILE CĂBULEA

Zluz meciului în care Rapid a desfășurat primul său joc în Italia a fost grea de ceată, dar și mai grea de grîji, pentru că la Torino, toate zierile scriau: „Trebuie să încheiem aici la noi, absolut toate socotilele cu bucorienții, fiindcă în capitala României nu vom putea face aproape nimic, în afară de gheață”. Jucătorii noștri excitați de un film western care li s-a servit la domiciliu nu împărtășeau însă neliniștea generală. „Vom arunca arcanul și nu vom lăsa să ne scape prada”. Noi, ziaristii, asaltăm să intrăm dinădă despre forma Rapidului, am început să jonglăm cu metaforele: „Cel mai greu meci nu este acesta, am declarat noi, ci acela cu „Manchester United” din turul 3”. Apoi, toți ziaristii acreditați pe lingă Rapid, am fost invitați să vizităm uzinele Fiat — mai bine-zic centrale lor Mirafiori unde din nou am fost asaltați cu istorica întrebare: „Cine credeți că va câștiga?” Și în jurul orei 13.30 ne-am suit cu băieții din Giulești într-un autocar pentru a vizita terenul și am coborât la Stadio Comunale, 30 000 de „fifosi” ai lui Juve, fluturau steaguri alb-negre și scandau: „Forza Juve”. Zeci de lozinci și pancarte purtau scrisă dorința torinezilor: „Vittorie”. O singură pancartă trăda melancolia și dragostea chinată: „Juve, oh Juve, del nostro cuore” („Juve, oh Juve, inima noastră”). Politistii, în uniformă de paradă, pozau ca și jucătorii zecilor de fotografi. Oricît s-ar încetăi spiritele aici, la Torino, politistii nu pot avea de lucru, fiindcă li ajută gârăul de sîrmă împletită și o direcție a prefecturii de poliție care interzice vânzarea de sticle în incinta stadionului. Dar vizitatorii, ingenioși, au găsit soluția să-și desfășoare activitatea în sticlute de material plastic. Băieții noștri au salutată publicul cu multă politețe (inclusiv bellocosul în declarație — Ion Ionescu), iar noi, ziaristii, mult cu experiența marilor stadioane — am început să tremăm de-a binelea. Caricaturistul Maty Asslan a găsit totuși răgazul să-l roage pe poetul Gheorghe Tomozei să scrie un marș al Rapidului, marș care în caz de victorie să fie difuzat pe foi volante în Giulești.

Si a venit minutul unu. Juve tentul frenetic împinsă la joc de

suporterii săi, galopează spre poarta noastră. În primele 15 minute (acele minute) cumplite pentru orice echipă românească în deplasare) apărarea noastră a luptat de citeva ori și a făcut să ne înghețe inimile. Dar marile vedete ale lui Juventus — spaniolul Del Sol, suedezul Magnusson (despre care am zăcut că mîncăa atît de mult încît îi pune săracia la usă), Zigoni și brazilianul Cinesinho (cumpărat cu 100 milioane de lire) se comportă ca niște jucători fără foc în vine. Băieții noștri intră apoi în joc și încep să câștige. La început adoptă tactica încolțirii fiercărui adversar în parte. Apărarea în zonă nu ne prinde. Aici la Torino, nici una din marile vedete ale lui Juve nu a demonstrat că poate să ducă în cele din urmă la gol. Cu toate acestea și cu care sînt plătiți, trage bariera ca niște veritabili ceteristi în fața porții lui Răducanu. Greavu se înalță și zboare peste adversari și nu lasă nici o speranță nimănui. La înaintare, Ion Ionescu pînă cu rădăcuna de doi oameni se însurubează mereu printre și culege ropte de aplauze. Ionescu a fost de-a dreptul cel mai bun om din atacul nostru și numai ghinionul înăla să nu se țină de cuvînt, adică să înscrie pentru noi ziaristii italieni prezent la masa presei au avut cuvinte superlative despre acest băiat. Ei spun că orice echipă din Europa l-ar inscrie în fruntea listei.

La pauză ne-am adunat într-un colț și am început să murmurăm. „Fluturas nu ai aripioare, Domnul conte și le-a retezat”. În partea opusă tribunei centrale, 60 de „napolitani” din Giulești strigau ca acasă: „Luptă, luptă C.F.R.”. Dar fotografi, au fotografiat, seudeau grămadă în spatele porții lui Răducanu. Pîndeau. Și din nefericire — mai mult însă din neatenția apărătorilor noștri și în special a lui Dan și a lui Răducanu, le-a ieșit pasența. În minutul 57, Magnusson a avut ocazia să facă un făcuș absolut nici o minune, îl culcă cu o fentă pe Lupeșcu, trage puternic, mingea lovește bara și ricoșează incredibil în gol.

Un gol stupid și nedrept. Un gol de care nu putem vorbi. Trebuie să subliniem că băieții noștri nu au disperat, dimpotrivă au ieșit la luptă și minute în șir au dominat și au tocat terenul. Ionescu și Năsturescu, Dinu și Jamișăil au tras ca din arși lupi — ce folos însă că arbitrul l-a oprit de 3-4 ori exact acolo unde este bine pentru adversar, adică înaintea li-

niei de 16 metri. Nu este cazul să învinuim prea mult arbitrul pentru că în majoritatea timpului el și-a făcut datoria, dar nu putem să nu spunem că, pe ici pe colo, a fost destul de subtil.

În meciul revanșă, Rapidul are toate șansele să spulbere meciul lui H.H.Z. Va trebui însă să adopte tactica încolțirii fiercărui adversar în parte. Apărarea în zonă nu ne prinde. Aici la Torino, nici una din marile vedete ale lui Juve nu a demonstrat că poate să ducă în cele din urmă la gol. Cu toate acestea și cu care sînt plătiți, trage bariera ca niște veritabili ceteristi în fața porții lui Răducanu. Greavu se înalță și zboare peste adversari și nu lasă nici o speranță nimănui. La înaintare, Ion Ionescu pînă cu rădăcuna de doi oameni se însurubează mereu printre și culege ropte de aplauze. Ionescu a fost de-a dreptul cel mai bun om din atacul nostru și numai ghinionul înăla să nu se țină de cuvînt, adică să înscrie pentru noi ziaristii italieni prezent la masa presei au avut cuvinte superlative despre acest băiat. Ei spun că orice echipă din Europa l-ar inscrie în fruntea listei.

La pauză ne-am adunat într-un colț și am început să murmurăm. „Fluturas nu ai aripioare, Domnul conte și le-a retezat”. În partea opusă tribunei centrale, 60 de „napolitani” din Giulești strigau ca acasă: „Luptă, luptă C.F.R.”. Dar fotografi, au fotografiat, seudeau grămadă în spatele porții lui Răducanu. Pîndeau. Și din nefericire — mai mult însă din neatenția apărătorilor noștri și în special a lui Dan și a lui Răducanu, le-a ieșit pasența. În minutul 57, Magnusson a avut ocazia să facă un făcuș absolut nici o minune, îl culcă cu o fentă pe Lupeșcu, trage puternic, mingea lovește bara și ricoșează incredibil în gol.

Un gol stupid și nedrept. Un gol de care nu putem vorbi. Trebuie să subliniem că băieții noștri nu au disperat, dimpotrivă au ieșit la luptă și minute în șir au dominat și au tocat terenul. Ionescu și Năsturescu, Dinu și Jamișăil au tras ca din arși lupi — ce folos însă că arbitrul l-a oprit de 3-4 ori exact acolo unde este bine pentru adversar, adică înaintea li-

O restanță cu și fără restanțieri

Cu un Adam în formă deosebită — autor al celor patru poluri — și, mai ales, cu citiva tineri jucători de cîrtă promisiune promovată în prima garnitură (Moldoveanu, Florian, Lich), „U” Cluj a luat ambele puncte puse în joc în dăruia echipei din Ștefan cel Mare pe care a învins-o cu 4-2. Meciul, de valoare tehnică medie, a plăcut totuși prin surpriza scorului (la un moment dat jucătorii conduceau cu 3-0) și prin parțială revenire a dinamovistilor în ultima parte a jocului. Numai că... Repriza de pupilat oferită în ultimele minute de „cocosi” Dumitrache și Neșu a umbrit total întregul aspect al partidei.

„Îl Giorno” ne arătat unele date fixează jucător. Nota cea mai mare dinscrit 22 a primit-o Ion Ionescu: 8. Noi însă, scotim că Motroc a fost în apărare la fel de bun ca Ion Ionescu. Media generală a jocului, după socotile colegiului de juri „Il Giorno”, nu atinge însă cifra 7.

Acum cînd scriem rîndurile de față, în holul hotelului Ambasciatoare, suporterii din Giulești veniți în Italia, aplaudă apariția rapidistilor. Unii se îmbrățșează. Dan Coe spune: „Lăsați aia după meciul de la București”. Toată lumea aici, mai ales italienii, este convinsă că echipa Rapid se va califică, fără doar și poate, în turul 3 al competiției.

Nimeni nu-l acordă vreo sanșă lui H.H.Z. Scriem și, afară în stradă, megafonele anunță grandiosul spectacol al circuitului din Madrid. Lumină, culori, strigăte. Și ne gîndim că la București, în cîmpul de gheață, torinezii vor avea un spectacol pe care să nu-l uite multă vreme. Rapidul, așa cum ne spune un prieten italian, poate nu numai să-l învingă pe elevii lui H.H.Z., ci chiar să-l treacă pe puncte citiva ani în lumea anonimilor.

Ion Ionescu, prezent lîngă noi, suride: „Cele două goluri pe care le-am promis, le voi da acasă. N-aveți nici o grijă”.

Emil Dumitrui, foarte aproape de forma lui de glorie, ne roagă să anunțăm că simte cum crește în el pofta de gol. Iar Dinu, adăugă: „Acum știm cum să ținem diamantul”. Le urăm deplin succes.

(Agerpres)

Viorel Raba

P. S. La plecare, un „suporter” cu un pietriș cît toate zilele, a sport geamul autobuzului studențesc. Huliganul, prins repede asupra faptului a fost chemat la ordine.

Viorel Raba

P. S. La plecare, un „suporter” cu un pietriș cît toate zilele, a sport geamul autobuzului studențesc. Huliganul, prins repede asupra faptului a fost chemat la ordine.

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

Opera română: Romeo și Julieta, ora 19.30; Teatrul de stat de operă: Secretul lui Marco Polo, ora 19.30; Teatrul Național „I. L. Caragiale” sala Comedia: Oameni și soareci, ora 19.30; Sala Studio: Seringa, ora 19.30; Teatrul de comedie: Opinia publică, ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”: Privește înapoi cu minie, ora 20; Sala Studio: Kean, ora 20; Teatrul „C. I. Nottara”: Lovitura, ora 19.30; Sala Studio: Cînd luna e albastră, ora 20; Teatrul „Barbu Delavrancea”: Morisca, ora 19.30; Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: Goana după fluturi, ora 20; Teatrul „I. Creangă”: Toate pinzele sus, ora 16; Teatrul „Tăndărică”: Vraj-torul din Oz, premieră, ora 17;

REINTOARCEREA LUI SUBITO: rulează la Patria (orele 10; 12.15; 14.30; 16.45; 19; 21.15); Festival (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15); UN TAXI PENTRU TOBRUK rulează la Capitol (orele 9.15; 11.30; 13.45; 15.45; 18; 20.15); LOANĂ rulează la Republica (orele 9.45; 12; 14.30; 16.45; 19; 21.15); Modern (orele 9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21); CINE VA DESCHIDE USA? rulează la Luceafărul (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15); CONTELE BOBI, FAIMA VESTULUI SALBATIC rulează la București (orele 10.45; 12.45; 14.45; 16.45; 19; 21); O FATĂ FERICITĂ

rulează la Grivița (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15); Gloria (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15); Victoria (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15); MONDO CANE rulează la Timpuiri Noi (orele 9-20 în continuare); SFIDAREA rulează la Lira (orele 16; 18; 20); ZECE NEGRİ MITITEI rulează la Arta (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15); FLOREASCA (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.15); SÎMBĂD MARINARUL rulează la Doina (orele 11.30; 13.45; 15.45; 18; 20.15); Vitan (orele 14.30; 16.30; 1

Sesiunea O.N.U.

- Lucrările Adunării Generale
- Intervenția reprezentantei României în Comitetul nr. 3

Adunarea Generală a O.N.U. a început marți după-amiază în ședință plenară examinarea punctului intitulat „Necesitatea de a accelera întocmirea unui proiect cu privire la definirea agresivității în lumina actualului situații internaționale”, inclus pe ordinea de zi la cererea Uniunii Sovietice. După cum se știe, Adunarea Generală a hotărât ca acest punct să fie repartizat spre dezbateri plenare, și ulterior, în funcție de mersul dezbaterilor și de rezultatele obținute, Comitetului pentru probleme juridice.

Comitetul nr. 3 al O.N.U. (pentru problemele sociale, umanitare și culturale) examinează în momentul de față problema situației sociale în lume. Prezentând punctul de vedere al delegației române în această problemă, reprezentanta țării noastre, Maria Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, a declarat că abordarea ei trebuie să includă în mod necesar procesul de dezvoltare care se desfășoară în prezent în diferite regiuni ale lumii.

Problema în discuție, a arătat ea, oferă prilejul de a cunoaște rezultatele multipelelor activități desfășurate de către state, precum și de către organizația noastră în diferite domenii, rezultate a căror sinteză constituie, în ultima analiză, situația socială. Referindu-se în mod concis la Republica Socialistă România, vorbitoarea a subliniat că obiectivul suprem al activității statului îl constituie creșterea continuă a nivelului de trai, material și cultural al poporului, precum și asigurarea libertății și demnității tuturor cetățenilor, afirmarea pe toate planurile a personalității umane. Oprindu-se în continuare asupra elaborării proiectului de declarație cu privire la dezvoltarea socială, care urmează să fie prezentat spre aprobare celei de-a 23-a sesiuni a Adunării Generale, ea a arătat că acest document va ajuta în mod considerabil statele să-și orienteze și să-și concentreze eforturile consacrate dezvoltării sociale. Acest document va trebui să reflecte în mod realist preocupările și interesele tuturor statelor, indiferent de gradul lor de dezvoltare economică. În această privință nu va putea fi realizat un echilibru dacă nu se

va acorda o atenție sporită dezvoltării sociale în țările slab dezvoltate, însă totodată va trebui să se evite să se imprime declarației un caracter unilateral.

Vorbitorii și-a exprimat satisfacția față de faptul că printre punctele de bază în vederea elaborării declarației a fost reținut rolul statului ca factor principal în dezvoltarea socială, însemnătatea științei și tehnicii în procesul de dezvoltare economică și socială contemporană, precum și ideii educării tineretului și a promovării în rândurile tinerilor a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare.

Mircea Malița, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, șeful delegației române la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U., împreună cu Gheorghe Diaconescu, reprezentantul permanent al țării noastre la Națiunile Unite, au făcut miercuri o vizită lui Paul Hoffman, administrator al programului Națiunilor Unite pentru dezvoltare (PNUD). În cursul întrevederii au fost abordate unele probleme privind proiectele și programele ce se execută prin cooperarea tehnică dintre PNUD și organele competente române, precum și perspectivele acestei colaborări.

Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat marți după-amiază cu o majoritate substanțială, 79 de voturi pentru, zero contra și 21 de abțineri, un proiect de rezoluție prin care salută cu satisfacție încheierea Tratatului pentru interzicerea armelor atomice în America Latină și invită puterile nucleare să respecte această zonă demilitarizată.

Consecvent poziției ei binecunoscute în favoarea stabilirii de zone demilitarizate, atât în regiunile Balcanilor, cât și în alte părți ale lumii, precum și a oricăror măsuri menite să limiteze pericolul nuclear și să contribuie la înfăptuirea dezarmării nucleare, Republica Socialistă România, care încă la sesiunea a 18-a a Adunării Generale a O.N.U. s-a pronunțat în sprijinul ideii tratatului de interzicere a armelor atomice în America Latină, a votat pentru adoptarea proiectului de rezoluție.

de peste hotarele

Arabia de sud — independentă

În cursul nopții de marți spre miercuri au luat sfârșit convoierile dintre delegația britanică, condusă de lordul Shackleton, și delegația Frontului Național de Eliberare din Yemenul de sud, condusă de Kuahtan El-Shaabi. Miercuri la prinz a fost dat publicității un comunicat care afirmă că s-a discutat problema transferării teritoriului aflat pînă acum sub ocupația trupelor britanice, către guvernul Republicii Populare a Yemenului de sud. S-a stabilit că toate drepturile Marii Britanii să fie acordate nou-stat în ziua de 30 noiembrie 1967, data proclamării independenței sale.

Republica Populară a Yemenului de sud va stabili relații diplomatice cu Marea Britanie la rangul de ambasadori.

Delegația britanică a luat notă de declarația publică a Frontului Național de Eliberare a Republicii Populare a Yemenului de sud prin care acesta asigură suveranitatea tuturor comunităților străine aflate pe teritoriul țării.

S-au discutat probleme privitoare la ajutorul financiar cerut de delegația Frontului Național de Eliberare pentru „dezvoltarea civică și militară a țării și pentru înzestrarea forțelor de apărare”. În cercurile negociatorilor se afirmă că nu s-a ajuns la nici un acord asupra acestor probleme și că negocierile vor fi reluate după proclamarea independenței.

Ultimul soldat britanic staționat în Aden a părăsit miercuri teritoriul acestui protectorat, punindu-se astfel capăt dominației și prezenței militare engleze în peninsula arabă, care a durat 128 de ani.

În cursul dimineții autoritățile britanice au remis aeroportului armatei din Arabia de sud.

Locuitorii acestor teritorii se pregătesc pentru a sărbători prima zi a independenței, care a început la ora 24.00 la hotarul dintre 29 și 30 noiembrie. Pe harta lumii a apărut un nou stat independent — Republica Populară a Yemenului de sud.

FESTIVITĂȚILE DIN IUGOSLAVIA

BELGRAD 29 — Corespondentul Agerpres, N. Plopeanu, transmite: Zăua de 29 noiembrie, sărbătoarea națională a popoarelor iugoslave, are semnificații multiple în istoria Iugoslaviei.

Festivitățile prilejuate de această sărbătoare au început încă în urmă cu trei zile la Bihać, unde acum 25 de ani s-a ținut prima sesiune a Veei Antifasciste de Eliberare Națională.

În cinstea sărbătorii naționale, marți seara președintele R.S.F.I., Josip Broz Tito, a oferit o recepție la care au participat conducătorii de partid și de stat iugoslavi, membri ai Scurștii Federale și ai guvernului, reprezentanți ai organizațiilor de masă, ai întreprinderilor și instituțiilor centrale, participanți la războiul de eliberare națională, oameni de cultură și artă, membri ai corpului diplomatic.

Devalorizare și fricțiuni

Aparent, premierul britanic a cîștigat „bătălia devalorizării lirei” în propriul său partid. Majoritatea parlamentară laburistă a aprobat în unanimitate operațiunea devalorizării. Dincolo de acest vot se întrevide însă amplificarea în perspectivă a disensiunilor din sinul conducerii laburiste.

La numai câteva ore după votul din Camera Comunelor, ministrul de finanțe Callaghan declara proși că „devalorizarea din 18 noiembrie constituie o mare înfrîngere pe planul economiei britanice” și că această operațiune „înseamnă, în fond, împingerea înapoi a națiunii engleze sub raportul nivelului de trai”. Declarația aceasta contrastează atât de violent cu explicațiile optimiste ale lui Wilson încît majoritatea observatorilor londoneni au apreciat-o ca fiind „expresia unor fricțiuni de fond în sinul cabinetului” (EVENING STANDARD). Mai precis, duetul verbal indirect Callaghan-Wilson pare să confirme faptul că unii din membrii cabinetului n-au fost de acord cu devalorizarea, apreciind că ea ar fi trebuit efectuată într-o etapă anterioară pentru a fi putut avea efecte salutare. O parte a presei britanice înclină să vadă în „gestul de rebeliune” al lui Callaghan un indiciu al dorinței fostului lider al Trade Unionurilor de a lua locul lui Wilson în viitoarea campanie electorală.

Fapt este că după episodul Callaghan, o mică bombă cu efect întîrziat a venit să ateste fricțiunile existente în conducerea laburistă. Wilson a fost acuzat făjig de redactorul economic al lui TIMES, Peter Jay, de a fi ordonat distrugerea unor documente redactate de membri ai Comitetului Executiv al lui Labour Party și în care se recomanda, în iunie 1965 și iulie 1966, devalorizarea lirei sterlinge.

În revelațiile sale, redactorul lui TIMES arată că conducerea Băncii Angliei și Ministrul de finanțe „nu sînt răspunzători de obstaculizarea demonstrată de trei ani de Harlod Wilson în apărarea eronată a parității lirei. E necesar să specificăm că Peter Jay este ginerele lui Callaghan și fiul fruntașului laburist Douglas Jay care, se știe, a demisionat din funcția de ministru al comerțului, manifestîndu-și dezacordul cu politica de aderare la Piața Comună. „Incidentul de presă” care poartă vîdit amprenta unor dezacorduri „la nivel înalt” laburist a ridicat brusc tensiunea în rândul parlamentarilor lui Labour Party. „Revelațiile despre distrugerea documentelor — scrie EVENING STANDARD — au datul de a submina încrederea în Wilson și de-a face pe deputații laburisti să reflecteze din nou, cu strîngere de inimă, la răspunderea pe care și-au asumat-o prin votul lor”.

Evident, așa cum remarcă observatori ai scenei politice britanice, Wilson are încă posibilități de manevră. El deține un atu major: spectrul dizolvării parlamentului care poate „aduce la ordine” parlamentarilor laburisti rebeli amenințați în situația creată, cu pierderea locurilor într-o confruntare electorală precipitată. Nu este însă mai puțin adevărat că implicațiile devalorizării lirei complice și mai mult lucrurile în interiorul echipei conducătoare laburiste.

EM. RUCAR

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI!

În capitala britanică s-a anunțat oficial că James Callaghan a părăsit portofoliul finanțelor preluîndu-l pe cel al internelor. În locul lui a fost numit Roy Jenkins, defindător pînă acum al funcției de ministru de interne. Plecarea lui Callaghan de la ministerul finanțelor aruncă o nouă lumină asupra fricțiunilor suscitade de operațiunea devalorizării lirei sterlinge.

Disputa candidaturii britanice

După recenta conferință de presă a președintelui de Gaulle, disputa din interiorul Pieței comune, privind poziția față de aderarea Angliei la C.E.E., pare să se intensifice.

Atrag atenția în acest sens insistențele unora din membrii Pieței comune pentru o nouă rundă urgentă de consultări în legătură cu controversata chestiune a aderării britanice.

Belgia a invitat pe partenerii săi din C.E.E. să înceapă consultările în legătură cu poziția Franței față de intrarea Angliei în Piața comună. Într-o declarație a Ministrului Afacerilor Externe al Belgiei se menționează că președintele de Gaulle a adăugat un element foarte important la dosarul candidaturii britanice. Acest element trebuie să facă obiectul consultărilor între Belgia și partenerii ei din C.E.E. înaintea următorului Consiliu ministerial al acestei organizații, care se va ține la 19 decembrie la Bruxelles.

La sediul C.E.E. de la Bruxelles s-a anunțat oficial că ministrul de externe din țările membre ale C.E.E. vor participa luna viitoare la o întîlnire la Paris pentru a reexamina perspectivele eventualelor tratative privind aderarea Angliei la Piața comună. După cum relevă agenția A.N.S.A., prilejul acestei întîlniri va fi oferit de sesiunea Consiliului ministerial largit al N.A.T.O., prevăzută pentru 13 și 14 decembrie în capitala Franței. În cercurile comunitare se afirmă că ministrul de externe vor aborda această problemă în lumina conferinței președintelui Franței, de Gaulle.

La Bonn s-a confirmat marți că, cu prilejul conferinței anuale a N.A.T.O., care se va ține la 13 decembrie la Bruxelles, ministrul de externe vest-german Willy Brandt și colegul său francez Couve de Murville vor avea întrevederi în problema candidaturii Angliei la Piața comună.

Luînd cuvîntul în fața membrilor Asociației presei parlamentare, premierul britanic Wilson a declarat ieri că Marea Britanie nu va renunța la candidatura sa la C.E.E. În același timp, el a respins orice idee de asociere la Piața comună, amintînd că Anglia intenționează să devină membră cu puteri depline a comunității.

ADUNAREA SOLEMNĂ DE LA TIRANA

TIRANA 29 (Agerpres). — La Tirana a avut loc o adunare solemnă cu prilejul zilei de 28 noiembrie, a 53-a aniversare a independenței Albaniei și a zilei de 29 noiembrie — a 23-a aniversare a eliberării țării de sub jugul fascist. La adunare au luat parte muncitorii, funcționarii, veteranii de război, activiștii și organizațiilor de masă, militarii, studenții. În preșidiu au luat loc Enver Hodja, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncii din Albania, și alți conducători de partid și de stat.

Abdul Kellezi, membru suplent al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Albania, a rostit o cuvîntare. După adunare a avut loc un concert festiv.

Adunări solemne cu prilejul sărbătoririi zilelor de 28 și 29 noiembrie au fost organizate și în orașele din provincie.

● SENATORUL Mike Mansfield, liderul majorității democratice din Senatul american, comentînd desemnarea de către președintele Johnson a ministrului apărării al S.U.A., Robert McNamara ca viitor succesor al președintelui Băncii Mondiale, George Woods, și-a exprimat speranța că plecarea acestuia de la Pentagon nu va semnifica „o nouă escaladare a bombardamentelor asupra Vietnamului de nord sau extinderea războiului în alte regiuni”.

● Ultimul eșalon al trupelor egiptene dislocate în Republica Arabă Yemen a părăsit miercuri portul Hoveida, situat la Marea Roșie, îndreptîndu-se spre R.A.U., anunțat postul de radio Sanaa, recepționat la Aden. Potrivit agenției U.P.I., la festivitatea organizată înalinea piecării trupelor egiptene din portul Hoveida au asistat comandantul șef al armatei yemenite, generalul Hassan Amri, membri ai guvernului.

In „Comitetul celor 18”

Noi luări de poziție pentru imbunătățirea proiectului de tratat privind neproliferarea armelor nucleare

GENEVA 29 — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Luînd cuvîntul în ședința de marți a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, delegatul Nigeriei, Al-haji Sule Kolo, a răspuns observărilor critice făcute de delegatul canadian într-o ședință anterioară cu privire la amendamentele nigeriene și ale altor state la proiectul de tratat privind neproliferarea armelor nucleare aflat în discuție. Vorbitorul a remarcat că delegatul canadian nu a prezentat argumentele care s-ar afla la temelia afirmațiilor sale. „Consideră el oare — a întrebă delegatul nigerian — că alte articole importante care au fost propuse de alte state, dar asupra cărora realizarea unui acord ar fi dificilă, trebuie să fie respinse sau relegate în afara cadrului tratatului de neproliferare? Delegația nigeriană — a spus Kolo în continuare — nu crede că aceasta ar fi abordarea cea mai bună a sarcinii Comitetului celor 18 state pentru dezarmare. Sintem convinși că, dacă Comitetul ar adopta metoda

canadiană, am sacrifica conținutul procedurii și îndrăznesc să spun că rezultatele de pe urma unei asemenea metode ar putea fi cu greu sănătoase. Este aproape sigur că rezultatul ar fi un eșec, deoarece i-ar lipsi singele indispensabil vieții, adică universalitatea”.

Kolo a subliniat importanța garanțiilor care ar urma să fie date țărilor nenucleare de către puterile nucleare, declarînd că nu se poate vorbi de un tratat acceptabil dacă o asemenea problemă este dată de o parte. „Înțelegem că articolul în această privință ar putea fi de preț pentru anumiți viitori semnatari, dar pentru alții el ar putea să fie folositor sau chiar indispensabil”, a spus el. Vorbînd despre propunerile privitoare la asigurarea colaborării dintre oamenii de știință în domeniul cercetării nucleare în scopuri pașnice, delegatul nigerian a declarat: „Trebuie să facem tot posibilul pentru a căpăta siguranța că tratatul de neproliferare va fi nu un obstacol masiv în calea progresului științific, ci un cadru în care vom continua

cu toții eforturile noastre de reducere a pericolului războiului nuclear, pe de o parte, și de promovare a dezvoltării integrale a omului, pe de altă parte”.

După ce a vorbit despre unele însărcinări ce ar urma să revină Agenției internaționale pentru energia atomică, delegatul nigerian a spus că nu împărtășește părerea delegației canadiene că menținerea în baza cărora statele semnatare îl vor putea denunța ar duce la micșorarea importanței documentului.

În continuarea ședinței, a luat cuvîntul delegatul Indiei, Trivedi, care a atras atenția comitetului asupra importanței memorandumului guvernului Elveției, care a fost distribuit delegațiilor ca document oficial la 24 noiembrie. El a subliniat îndeosebi acele pasaje ale memorandumului în care se menționează faptul că proiectul de tratat, așa cum se prezintă în prezent, „ar stabili o discriminare juridică de durată între statele care posedă arme nucleare și cele care nu le posedă”.

În fotografia aceasta, reproducă din ziarul italian Corriere della Serra a fost surprins un aspect de la incidentele care au marcat recenta grevă generală din Chile. Studenți din Santiago de Chile ripostînd atacului poliției în apropierea clădirii universității.

PE SCURT

TRAGIC BILANȚ NIGERIAN

● RĂZBOIUL care se desfășoară de aproape șase luni în Nigeria între trupele federale și cele biazee s-a soldat cu peste 100.000 de morți sau grav răniți, apreciază observatorii din Lagos. Economia Nigeriei a fost foarte grav afectată.

PREȘEDINTELE Consiliului Suprem de Stat al Republicii Sudan, Ismail al-Azhar, a primit la 28 noiembrie a.s. pe Mircea Nicolaescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Românie la Khartoum, în legătură cu plecarea definitivă din Sudan.

În cursul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele Consiliului Suprem de Stat al Sudanului a făcut aprecieri elogioase cu privire la politica externă a României, menționînd, totodată, bunele relații existente între cele două țări.

COOPERAREA ECONOMICĂ ITALO-CEHOSLOVACĂ

● AGENȚIA C.T.K. anunță că la Praga au început convorbirile între misiunea economică italiană condusă de senatorul L. F. Strirali și conducătorii ai unor ministere din Cehoslovacia. În cursul convorbirilor au fost abordate probleme legate de posibilitatea dezvoltării colaborării economice și, mai ales, subliniază agenția, perspectivele cooperării industriale și comerciale directe între întreprinderi italiene și cehoslovece. Începutul unei astfel de colaborări a fost realizat prin acordul de cooperare încheiat anul acesta la Tîrgul de la Brno de întreprinderi cehoslovece cu firma italiană „Nuova San Giorgio Concern Finmeccanica”.

ZIARUL „BORBA” relatează că Iugoslavia a avut convorbiri cu caracter informativ cu un număr de țări socialiste în problema trimiterii de muncitori iugoslavi în aceste țări. Ziarul consideră că în acest scop ar putea fi încheiate aranjamente relegate prin acorduri bilaterale, în cadrul cărora ar putea fi găsite soluții și cu privire la remunerarea muncitorilor, problema în care, după cum arată „Borba”, mai există unele dificultăți.

LA 27 NOIEMBRIE 1967 președintele Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, Victor Ionescu, și președintele Centrului olandez pentru promovarea comerțului exterior, Sidney van Den Bergh, au semnat la Haga un protocol de colaborare între cele două instituții.

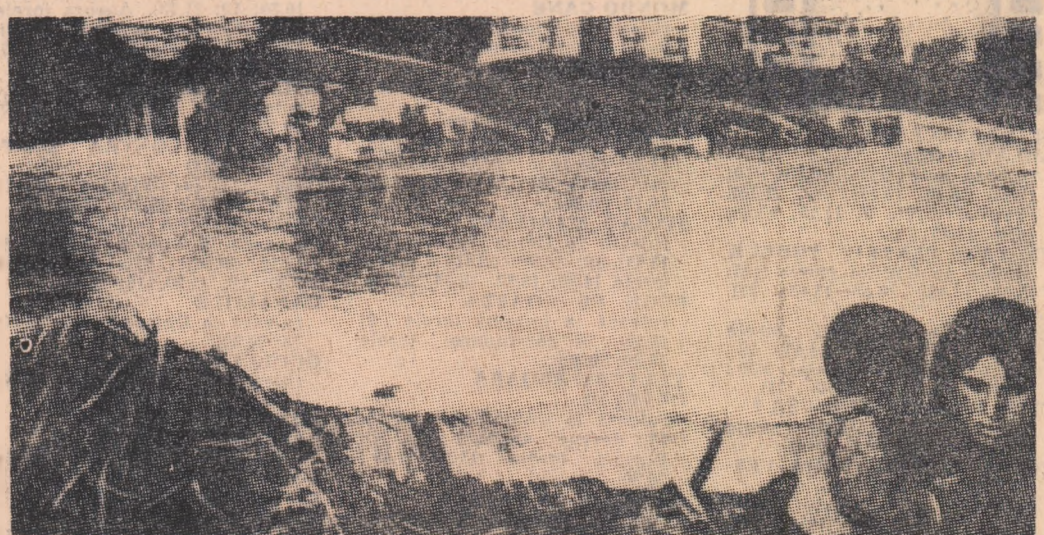
Atenuarea crizei cipriote

Intensa activitate diplomatică din ultimele zile a redus, se pare din așteptările crizei cipriote, ceea ce permite agenției FRANCE PRESSE să constate că „diferențel greco-turce evoluează spre un deznădămint pașnic”.

În cercurile diplomatice — adaugă agenția — se apreciază că Grecia și Turcia sînt de acord asupra principiilor de rezolvare pașnică a crizei. Aceleași cercuri consideră că ar fi prematur însă să se vorbească de un acord total între cele două țări. Declarațiile oficiale, atunci cînd există — și guvernele interesate par să fie mai puțin dispuse decît în zilele trecute să stabilească contacte cu presa — sînt reținute și redactate în termeni lapidari.

La Nicosia a sosit miercuri dimineața Cyrus Vance, tri-

scuarea forțelor armate grecești, staționate în Cipru, cu condiția ca și contingentele turcești, aflate în insulă încă din 1960, să fie de asemenea evacuate. Secretarul general al N.A.T.O., Manlio Brosio, și-a petrecut ziua de miercuri atît în capitala Turciei cit și în cea a Greciei, unde a avut întrevederi cu conducătorii celor două țări. După convorbirea cu ministrul de externe turc, Ihsan Sabri Caglayangil, Brosio a declarat ziaristilor că „a fost înregistrat aici un progres și sînt optimisti”, adăugînd în același timp că „mai este încă de lucru pînă la realizarea unui acord. Cred că situația evoluează favorabil”, a conchis Brosio.

Inundațiile catastrofale de la Lisabona au lovit dureros populația capitalei portugheze. În fotografie: o mamă ținînd în brațe copilul, în fața ruinelor locuinței lor distruse de furia apelor.

CONSULTĂRI INTER-ARABE

Președintele Tunisiei, Bourghiba, a răspuns favorabil mesajului care i-a fost adresat de regele Marocului, Hassan al II-lea, privind organizarea unei noi conferințe arabe la nivel înalt, preconizată să aibă loc în prima parte a lunii decembrie, informează agenția FRANCE PRESSE. Șeful statului tunisian a arătat însă că ar fi preferabil să se aștepte, înainte de a se fixa data conferinței, „rezultatele contactelor și eforturilor desfășurate în prezent pentru a se găsi mijlocul de aplicare a recomandării O.N.U. într-un mod care să ia în considerare rezolvările juste ale arabe”. După cum informează agenția REUTERS Libia, Liban, R.A.U., Kuweit, Sudan, Iordania, Yemen, Irak și Maroc și-au anunțat deja acordul lor privind organizarea reuniunii arabe la nivel înalt. Siria este singura țară care a răspuns categoric că nu participă la această reuniune; Algeria și Arabia Saudită continuînd să aibă o poziție de expectativă, arată aceeași agenție.

ȘEDINȚELE CABINETULUI IZRAELIAN

Marți, cabinetul izraelian s-a întrunit în două ședințe, care au durat aproximativ opt ore. A fost examinată situația din Orientul Apropiat, îndeosebi în legătură cu adoptarea O.N.U. a rezoluției britanice. Ministrul de externe, Abba Eban, a prezentat un raport în această problemă. A fost, de asemenea, analizat conținutul conferinței de presă de marți a președintelui de Gaulle. Marți seara, la Ierusalim a fost dat publicității un comunicat oficial în care se precizează că „guvernul izraelian de declarațiile de profund regret de declarările generalului de Gaulle” și că este hotărît „să continue aplicarea politicii aprobate la 13 noiembrie de parlamentul izraelian care, pentru soluționarea pe cale pașnică a crizei din Orientul Apropiat, preconizează negocieri directe cu țările arabe”.

DECLARAȚIILE PREMIERULUI IRANULUI

Intr-o convorbire avută cu un grup de ziaristi bulgari, primul ministru al Iranului, Amir Abbas Hoveida, a declarat că problemele Orientului Apropiat ar putea fi rezolvate cu ajutorul O.N.U. A trecut de mult vremea cînd litigiile internaționale se rezolvau prin folosirea forței, a spus primul ministru. Rezoluția adoptată recent de Consiliul de Securitate și hotărîrea de a trimite un reprezentant al O.N.U. în Orientul Apropiat vor duce la rezultate satisfăcătoare. Fără îndoială — a subliniat Hoveida — principalul scop îl constituie stabilirea păcii între statele din această regiune și crearea unui climat de stabilitate.